

اوپیک طرح تولید محدود را تمدید کرد

* اجلاس ۱۶ روزه اوپیک سلف تولید نفت را ۱۵۱ میلیون بشکه در روز تعیین کرد

هفته گذشته بهای هر بشکه نفت خام سبک "برنت"، "دوبی" و "وست تگزاس" به ترتیب به ۱۲/۷۵، ۱۲/۵۵ و ۱۴/۸ دلار برای هر بشکه رسید که نسبت به هفته پیش از آن تا حدود ۵۰ سنت برای هر بشکه تنزل نشان می‌دهد. با اتمام اجلاس اخیر اوپیک و تصمیم وزرای نفت کشورهای عضو مبنی بر تمدید مصوبه اجلاس قبل، بهای نفت مجدداً در بازارهای جهانی این کالا افزایش یافت. در روز ۲۲ اکتبر، بقیه در صفحه ۲

خبرگزاری رویتر روز ۲۲ اکتبر از ژنو گزارش کرد که اجلاس وزرای نفت سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپیک) به پایان رسیده است. براساس اولین گزارش‌های منتشر شده، وزرای نفت اوپیک پس از ۱۶ روز بحث و مذاکره فشرده تصمیم گرفته‌اند که توافق‌نامه اجلاس پیشین را با اندک تغییراتی تا پایان سال جاری میلادی تمدید کنند. با به درازا کشیده شدن بحث و مذاکرات اوپیک، بهای نفت در هفته گذشته مجدداً کاهش یافته بود. در آخرین روز

اکثریت

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

دوشنبه ۲۵ آبان ۱۳۶۵ - پراپر ۲۷ اکتبر ۱۹۸۶

بها ۶۰ ریال - سال سوم - شماره ۱۳۰

درس‌گ سامورا ماسل، رهبر موزامبیک

دمکراتیک، بزرگترین سازمان علنی اپوزیسیون در آفریقای جنوبی، اعلام کرد: "دلایل کافی برای این ظن وجود دارد که آفریقای جنوبی در سقوط این هواپیما دخالت داشته است." اعلامیه جبهه متحد دمکراتیک می‌افزاید مرگ ماسل و سایر اعضای رهبری موزامبیک زمانی روی داد که مردم موزامبیک "بیش از هر زمان به رهبری خود نیاز دارند." آلفرد نزو، دبیر کل کنکوه ملی آفریقانیوز ملی یک کنفرانس مطبوعاتی در کینشاسا، آفریقای جنوبی رامستول کشته شدن ماسل دانست. وی افزود باید بنا را بر مسئولیت دولت آفریقای جنوبی در سقوط هواپیما گذاشت مگر اینکه خلاف این امر ثابت گردد. آفریقای جنوبی در منطقه مرزهای خود با موزامبیک، یعنی محل سقوط هواپیما، دارای مرشکهای زمین به هوا است.

بقیه در صفحه ۲

هواپیمای سامورا ماسل، رئیس جمهور جمهوری توده‌ای موزامبیک، شب دوشنبه ۲۰ اکتبر در حریم هوایی آفریقای جنوبی دچار سانحه شد و سقوط کرد. ماسل و ۲۲ تن دیگر، از جمله وزیر حمل و نقل و معاون وزارت خارجه موزامبیک، در این حادثه جان باختند. جنبش رهایی‌بخش ملی خلقهای آفریقا، یکی از رهبران برجسته خود را از دست داد.

حادثه سقوط هواپیمای حامل هیات موزامبیک که از زامبیا به کشور خود باز می‌گشت، از نظر همه آگاهان در شرایط اسرار آمیزی به وقوع پیوست که احتمال دخالت رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی در سرنگونی هواپیما را منطقی نمی‌سازد. کنت کائوندا، رئیس جمهور زامبیا دوشنبه گذشته اظهار داشت: "آفریقای جنوبی در جایگاه متهم خواهد بود تا وقتی خلاف این امر ثابت شود." جبهه متحد

ادامه تبلیغات مزورانه رژیم پیرامون اوضاع زندانها

اینبار در ابعاد وسیعتری به تکاپوی زبوانه واداشته است. چندی پیش بود که در پی گسترش شتابنده اعتراضات و اقدامات دسته جمعی خانواده‌های زندانیان سیاسی نسبت به رفتار حیوانی مسئولین زندانها با فرزندان اسیر خود، حجت الاسلام انصاری رئیس "سازمان زندانهای کشور" در جمع خانواده‌های زندانیان سیاسی در تالار کاخ دادگستری تهران حاضر شد. این امر نتیجه شد گرفتن اعتراضات توده‌ای نسبت به ددمنشی رژیم و کوبای نقش موثر اقدام متحد و متشکل خانواده‌های زندانیان سیاسی بود.

رژیم ولایت فقیه که دیگر چون سابق توان سرکوب آشکار و خشن اقدامات جمعی و تشکلهای خانواده‌های زندانیان سیاسی را به لحاظ اوچتگیری تنفر مردم از رژیم و

رژیم خمینی، علیرغم اینکه در چندین ماهه اخیر، شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی و پیکرد و دستگیری انقلابیون میهنان را به نحوی جنون-آسا تشدید کرده است، به منظور پوشاندن کراهت سیمای ضد بشری خود به مانورهای رسوا و افشاشده ای نیز دست می‌زند. نیروی دم افزون مادی و معنوی انزجار مردم کشورمان از رفتار بربرمنشانه رژیم با دهها هزار تن از فرزندان در بند خلق، گسترش تنفر بشریت ترقیخواه از برخورد ضد بشری حکومت فقیهان با زندانیان سیاسی، افزایش تلاش مؤثر و بی وقفه خانواده‌های زندانیان سیاسی برای نجات عزیزان اسیر خود از سیاهچالهای قرون وسخایی و ارتقاء روحیه مقاومت و رزمندگی در درون زندانها، آنچنان مخصصه جدی برای رژیم فراهم ساخته است که سردمداران و کارگزاران رژیم شکنجه و اعدام را،

مانتکونه که در شماره‌های پیشین نشریه نوشتیم، روز ۱۱ اکتبر راهپیمایی وسیعی با شرکت ۱۷۰ هزار نفر از مردم و نیروهای صلح دوست آلمانی و خارجی در "هاسل باخ" آلمان فدرال - منطقه‌ای که پایگاههای آمریکایی در آن مستقر هستند - برگزار گردید.

در این راهپیمایی کم نظیر که به ابتکار جنبش صلح انجام گرفت. علاوه بر هواداران سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) و حزب توده ایران هواداران راه کارگر و اقلیت نیز شرکت داشتند. فدائیان خلق با شرکت در این تظاهرات ضمن تاکید بر پیوند مبارزاتی خویش با نیروهای مترقی در راه حفظ صلح در جهان، سیاست جنگ طلبانه و ارتجاعی جمهوری اسلامی در ادامه جنگ نکبت بار ایران و عراق را افشا نمودند. عکس بالا، صحنه‌ای از راهپیمایی صلح را نشان می‌دهد.

در این شماره

● استرالیا: «هواداران صلح و آزادی» علیه خمینی جنگ افروز

در صفحه ۵

● جان انقلابیون دربند اندوژی را نجات دهید!

در صفحه آخر

● درگیری مرزی ایران و ترکیه

در صفحه ۲

برخورد مارکسیستی - لنینستی به اصول روابط میان احزاب کمونیست

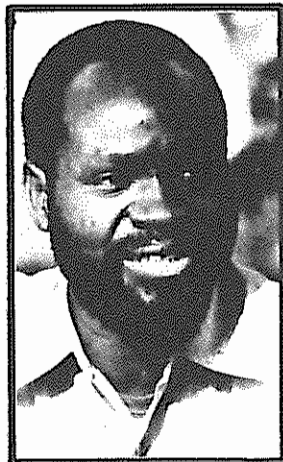
نوشته: ی. زاموشکین

در صفحه ۶

بقیه از صفحه اول

درسوگ سامورا ماسل، رهبر موزامبیک

بقیه از صفحه اول

سه شنبه گذشته حراره پایتخت زیمبابوه شاهد تظاهرات جوانان علیه آفریقای جنوبی بود. تظاهرکنندگان رژیم پرتوریا را مسئول مرگ سامورا ماسل و همراهانش دانستند. خلبان هواپیمای حامل ماسل که به همراه ۹ تن دیگر از سرشنیان هواپیما زنده مانده است و در بیمارستانی در آفریقای جنوبی بستری است، گفت به نظری به روی هواپیما آتش کشیده شد.

روزنامه "نوتیسایس" چاپ مایوتو پایتخت موزامبیک نوشت مردم موزامبیک آفریقای جنوبی را مسئول کشته شدن رهبر خود می‌دانند. این روزنامه در تایید این گمان افزود حدود دو هفته پیش وزیر دفاع رژیم آفریقای جنوبی، رئیس جمهور موزامبیک را مستقیماً تهدید کرد. به نوشته این روزنامه، تغییر مسیر یک هواپیما از طریق دستکاری در علائم رادار امکان پذیر است. "نوتیسایس" می‌برد چرا مقامات آفریقای جنوبی که بر صفحه رادار خود انحراف هواپیما را از مسیرش و ورود آن به حریم هوایی آفریقای جنوبی را قطعاً مشاهده کرده‌اند، واکنشی نشان نداده‌اند؟ این روزنامه در ادامه می‌نویسد مقامات رژیم پرتوریا شش ساعت پس از آگاهی از سقوط هواپیما، مقامات موزامبیک را در جریان امر گذاشتند.

کننت کائوندا رئیس جمهور زامبیا خواهان بررسی علت سقوط هواپیمای ماسل از سوی یک هیات بین‌المللی گردید و اعلام کرد هرگونه تحقیق در این باره که تنها از طرف آفریقای جنوبی انجام گیرد، فاقد ارزش است. آفریقای جنوبی از گروه ضد انقلابی "رنامو" که می‌کوشد دولت انقلابی موزامبیک را سرنگون سازد، پشتیبانی می‌کند. رژیم پرتوریا تا کنون از هیچ نطفه‌ای برای ضربه زدن به انقلاب موزامبیک فروگذار نکرده است.

سامورا ماسل در ۲۹ سپتامبر ۱۹۲۲ در یک خانواده دهقانی ساکن استان "کازا" متولد شد. وی دوره آموزش حرفه‌ای بعنوان بهیار را گذرانده و تا سال ۱۹۶۱ در بیمارستان مرکزی پایتخت موزامبیک به کار مشغول بود. به دنبال بنیانگذاری جبهه رهایی‌بخش فرلیمو، ماسل در سال ۱۹۶۲ به این جبهه پیوست. وی در آغاز مبارزه مسلحانه علیه استعمارگران پرتغالی نقش مهمی داشت و از این رو، کمیته مرکزی فرلیمو ماسل را در سال ۱۹۶۶ به عضویت رهبری جبهه و مسئول بخش دفاعی آن برگزید. تحت رهبری ماسل، نیروهای مسلح رهایی‌بخش موزامبیک شکل گرفت. سامورا ماسل در ماه مه ۱۹۷۰ به دنبال قتل ادواردو کیوامبو موندلانده، نخستین رهبر

فرلیمو، به رهبری این جبهه انتخاب گردید. بدنبال سالها مبارزه موفقیت آمیز مسلحانه به رهبری ماسل، در سال ۱۹۷۴ با سقوط رژیم فاشیستی پرتغال مذاکرات میان فرلیمو و دولت لیسون آغاز شد. در سپتامبر همان سال، ماسل "قرارداد لوزاکا" را امضا کرد که طبق آن، موزامبیک در ۲۵ ژوئن ۱۹۷۵ به استقلال خود دست یافت. ماسل از آن هنگام عهده‌دار ریاست جمهوری موزامبیک بود.

روز جمعه ۲۴ اکتبر، پیکر سامورا ماسل رهبر فقید موزامبیک در تابوتی که در برچم موزامبیک پیچیده شده بود، به تالار شهر مایوتو انتقال یافت و تا سه شنبه ۲۸ اکتبر که تاریخ تشییع جنازه ماسل است، برای ادای احترام مردم موزامبیک به رهبرشان، در آن مکان خواهد بود.

ادامه تبلیغات...

ابراز همبستگی آنها با خانواده‌های زندانیان سیاسی در داخل کشور، و اوچگیری انزجار اذهان عمومی بشریت ترقیخواه از عملکرد ضد بشری خود، در برخورد با زندانیان سیاسی را ندارد، این بار با ابعاد بیشتری می‌خواهد با جنگ انداختن به تشبیهات رسوا شده خود، از این مخمصه و موقعیت دشوار و زبون خلاص گردد. همه تلاش انصاری در جمع خانواده‌های سیاسی این بود که با دروغ و حیلگری حول تغییر ملاک در رفتار با زندانیان سیاسی و وعده و وعید آزادی بخشی از آنان، خانواده‌های زندانیان سیاسی را از اقدامات آتی باز دارد و آنان را پراکنده سازد.

مهاجروهای پلید رژیم، همبای اوچگیری اعتراضات توده‌ای نسبت به جنایات رژیم در زندانها، همچنان ادامه دارد. روز جمعه ۲ آبان ماه، منتظری صحنه گردان چنجال‌های عوام‌فریبانه و مکرر رژیم، با جمعی از مسئولین اطلاعاتی رژیم که عنوان "هیأت عقو امام" را دارند، دیدار کرد. وی در دیدار با اعضای این هیأت، با تکرار دروغ‌های عوام‌فریبانه، سعی کرد از کراهت چهره ضد انسانی جلاد چماران بکاهد.

اعتراضات و اقدامات خانواده‌های زندانیان سیاسی، افشاکاری نیروهای انقلابی و مترقی در عرصه داخلی و جهانی فشارهای معینی را بر رژیم وارد آورده است. همان‌گونه که پیش از این تاکید کرده‌ایم، مهاجرت ساختن اقدامات مستقل نیروهای انقلابی و مترقی در دفاع از زندانیان سیاسی می‌تواند به نتایج معینی بیانجامد. ارتقا مبارزه مردم علیه جنایات رژیم ولایت فقیه، در صورت اقدام مشترک این نیروها در سازمانگری این مبارزه مقدور می‌شود. مسئولیت انقلابی ایجاب می‌کند، که به خواست مردم میهنمان مبنی بر اتحاد عمل نیروهای انقلابی و مردمی در دفاع از زندانیان سیاسی پاسخ صریح و روشنی بدهیم.

نفت جمهوری اسلامی اظهار امیدواری کرد که بهای نفت تا آخر سال جاری به بشکه‌ای ۱۸ دلار افزایش یابد. آقازاده اعلام کرد که در اجلاس اخیر تصمیم گرفته شده است تا نشست بعدی، همه کارشناسان کشورهای عضو در مورد ساختار قیمت و نحوه دفاع از قیمت و حداقل قیمت و حداقل اینکه ما روشهای تثبیت شده‌ای برای دفاع از قیمتها داشته باشیم، کار کنند." وزیر نفت جمهوری اسلامی تصریح کرد که در اجلاس آتی جمهوری اسلامی بهیچوجه سهمیه باز عراق را تحمل نخواهد کرد. آقازاده مطرح ساخت که "اوپک و وزیر امارات متحده عربی، نیچریه و اندونزی را برای کمیته تعیین سهمیه برگزیده است."

باید خاطر نشان ساخت که اجلاس بعدی اوپک ۱۱ دسامبر برگزار می‌شود و تا آن هنگام میزان تولید و صدور نفت کشورهای عضو از سوی هیاتهای ویژه‌ای کنترل خواهد شد.

اوپک، سقف تولید کشورهای عضو منهای کشور عراق از ۱۴/۸ میلیون بشکه در روز که مصوب اجلاس قبلی بوده به ۱۵ میلیون بشکه در روز افزایش یافت. ۶۵ هزار بشکه از ۲۰۰ هزار بشکه اضافی مصوب اجلاس اخیر به کشورهای گابن و اکوادور اختصاص یافت و عربستان سعودی و امارات متحده عربی نیز پذیرفتند تا مقدار از سهمیه خود را به کویت و اکلدار نمایند. عراق که از پذیرش مصوبه اخیر اوپک سر باز زده است، بنابه گزارش رسمی روزانه ۲ میلیون بشکه نفت استخراج می‌نماید.

آقازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی روز پنجشنبه اول آبانماه در یک مصاحبه مطبوعاتی و رادیو تلویزیونی از تمديد مجدد مصوبه اجلاس قبل ابراز رضایت کرد. آقازاده تصریح کرد "ما در فصل زمستان قرار داریم و معمولاً سه ساله ۲ الی ۳ میلیون بشکه در روز به میزان تقاضای نفت افزوده می‌شود و متاتلاش کردیم که تولید را بالا ببریم." وزیر

اوپک طرح...

بقیه از صفحه اول
بهای نفت میدان نفتی "هرنت" دریای شمال، افزایش یافته و به ۱۵/۲۵ دلار هر بشکه رسید.

در اجلاس اخیر اوپک نیز، مسائل مربوط به تعیین سقف تولید و سهمیه یکایک اعضا محورهای اصلی مذاکرات کشورهای عضو را تشکیل می‌دادند. وزرای نفت کشورهای عضو گرچه برای رهایی به یک تصمیم فراگیر در همان ابتدای اجلاس، اقدام به گزینش کمیته‌های بررسی و تصمیم‌گیری بپیرامون این مسئله ننموده بودند، اما مشکلات و موانع جدی باعث طولانی شدن کار اجلاس گردید. کویت و عربستان سعودی بر افزایش سهمیه تولید خود اصرار می‌ورزیدند و عراق نیز چون اجلاس قبل حاضر نبود به مصوبات اجلاس تسکین‌نماید. براساس تصمیم اجلاس اخیر

درگیری مرزی ایران و ترکیه

آبادی نبروهای ترکیه برای اشغال نظامی استان کرکوک عراق را تکذیب کرد.

روزنامه رسالت ۲۲ مهر ماه، ضمن اشاره به خبر فوق نوشته است: «سختگوی وزارت خارجه ترکیه در عین حال درگیری بین نیروهای مرزی دو کشور را تأیید نمود. در این درگیری که روز شنبه ۱۹ مهر رخ داده است به نوشته مطبوعات ایران چهار نفر مرزبان مهروح شده اند که دو تن از آنها ایرانی و دو تن دیگر ترک هستند. سه تن از مهروحین مبادله شده اند و یک نظامی دیتار ایرانی همچنان در بیمارستانهای ترکیه بستری است. این درگیری ظاهراً به دنبال تعقیب کسانی که از مرز عبور می کردند رخ داده است. در این مورد استاندار آذربایجان غربی در گفتگویی با خبرگزاری جمهوری اسلامی اظهار داشت، این گونه درگیریها در پانصد کیلومتر مرز مشترک اجتناب ناپذیر است. مقام مذکور در مصاحبه خود تأکید فراوانی بر روی روابط صمیمانه جمهوری اسلامی و دولت ترکیه نمود. نیروهای خود را در مرز ترکیه تقویت کرده است تا بویژه از عبور آزاد ایرانیان از مرز ترکیه جلوگیری کند. حساسیت عمده مسئولین جمهوری اسلامی اساساً بر روی آن اظهارات و اقدامات مقامات ترک است که به جنگ ایران و عراق برمی گردد. هاشمی رفسنجانی در نماز جمعه ۲ آبان این حساسیت را در پاسخ به اظهارات اخیر مقامات وزارت خارجه ترکیه که در بالا به آنها اشاره کردیم، این گونه بازتاب داد، «ما امیدواریم دیگر ترکها چنین اشتباهاتی نکنند.»

طی دو هفته گذشته، چندین بار خبر درگیری نظامی بین ایران و ترکیه در مطبوعات ترکیه و برخی خبرگزاریهای غربی انعکاس یافت. هفته گذشته خبرگزاری ترکیه اعلام کرد که دو روستای مرزی این کشور هدف آتش خیمه‌های جمهوری اسلامی قرار گرفته و دولت ترکیه ناچار شده است ساکنین این دو روستا را به مناطق دیگر منتقل سازد. چند روز پیش از این واقعیت‌های خبری غربی با توجه به اقدامات جمهوری اسلامی در منطقه شمال عراق نرشتند که ترکیه به ایران هشدار داده که از مرز گونه تعرض نظامی به شاه لوله نفت عراق که از خاک ترکیه می گذرد (بین پالایشگاه کرکوک و ترمینال بیومورتالیک) بپرهیزد.

خلف اوغلو وزیر امور خارجه ترکیه پس از بازگشت از آمریکا در گفتگویی با رادیو و تلویزیون ترکیه اخبار منتشره در مطبوعات در مورد درگیری‌های مرزی با ایران را تلویحاً مورد تأیید قرار داد. روزنامه کیهان ۲۰ مهر به نقل از رسانه‌های خبری ترکیه نوشت، وحید خلف اوغلو وزیر خارجه دولت ترکیه در پاسخ به سؤال خبرنگاران پیرامون حمله اخیر نیروهای ایرانی گفت ترکیه این حمله را مورد ارزیابی لازم قرار خواهد داد و با توجه به گستردگی و برنامه‌های آینده جمهوری اسلامی ایران درباره جنگ، نسبت به آن موضع گیری خواهد کرد. خلف اوغلو همچنین گفت: «ترکیه در کرکوک صاحب منافع است و دوستان ایرانی تاکنون به این مساله توجه داشته اند.»

یک روز بعد از اظهارات خلف اوغلو، یاریم ایرالپ سخنگوی وزارت امور خارجه ترکیه «خبر

زندانیان: تسلیم یا مقاومت، رهبری مجاهدین چه می خواهد؟

بقیه از صفحه آخر

بدهند، با واقعیات موجود در زندانها و با همه تبلیغات پیشین خود مجاهدین نیز در مورد زندانها منافات دارد، حقیقت آشکاری است که به آن نمی پردازیم. اما به این حقیقت باید پرداخت که در زندانهای کشور می توانند (وزندانها) مذهب خود را می گویند که شعارهای ضد مردمی داده شود. به این حقیقت باید پرداخت و اندیشید که چرا «نشریه اتحادیه...» این گونه گستاخانه و بی پروا، باتوسل به جعل و دروغ، آرزوی ایجاد و تقویت تشنت در میان زندانیان را می کند. چه شده است که آرزوی می کنند و می گویند، زندانیانی را که شلاق مشترکی نشان راپاره پاره می کنند، از هم دور نمایند و به محاصره بکشند؟

چه شده است؟ ما همواره گفته ایم و نتیجه همه تجربه ما نشان داده است که آلوده شدن به هیستری ضد کمونیستی، چه پیامدهایی خواهد داشت. ما به دفعات به رهبری مجاهدین هشدار داده ایم که پیشبرد تبلیغات کمونیسم ستیزانه، به کجا خواهد انجامید. «نشریه اتحادیه...» جلوه ای از پیامد هیستری در این راه را برملا کرده است، موضع گیری علیه مقاومت در زندانها با کف زدن برای تشنات تفرقه افکنانه و کوشش در جهت ایجاد تشنت در میان زندانیان سیاسی، این پاکترین فرزند خلق.

می توان فرض کرد که با اخراج اعضای رهبری مجاهدین از پاریس، این سازمان نتوانسته است کادرهای کارایی برای «نشریه اتحادیه...» تأمین کند. از این رو شاید بتوان موضع این نشریه را در ستایش از کارکرد آزار زندانیان مبارز و مقاوم، کاری که از تسلیم شدگان برمی آید، تیغ یک قلم بدست کم تجربه ارزیابی کرد و هنوز نباید آن را موضع رسمی رهبری مجاهدین، که منافع خود را بهتر تشخیص می دهد، قلمداد کرد. اما این کم تجربه بکان که یک نظر موجود در سازمانشان را در عمل بازتاب داده اند. از این رولازم است که مجاهدین بر اعلام چنین موضعی مکث کنند تا دریابند چگونه باتسلیم در برابر هیستری ضد کمونیستی، که اکنون بویژه به شکل هیستری ضد فدایی نمود می یابد، مجبور می شوند تسلیم و تسلیم شدگان را ستایش کنند.

نتیجه تکیه بر اختلافات ایدئولوژیک و سیاسی چیست. از این رو این بیهودهای خاش، جدا از این که پیش از این وابسته به کدام حزب و سازمان بوده اند، با نفرت همه زندانیان مبارز، از هر گروه و سازمانی، مواجه هستند. در بیرون از زندان، در میان مردم و در میان فعالین همه سازمانهای مترقی، از این خائنین و اعمالشان، با نفرت یاد می شود. تاکنون دیده و شنیده نشده است که هیچ سازمان مترقی به پشتیبانی از این افراد و بطور کلی پشتیبانی از حرکت تفرقه افکنانه در زندانها برخیزد. بدین ترتیب در اسارتخانهها، فضا در راستای دگرگونی پذیرفت که زندانیان کم تجربه بتوانند نیازهای جنبش را دریابند و آن کسانی که تسلیم گرایشهای سکنارستی بوده اند، بهر صورت فاصله معینی با حرکات تفرقه افکنانه بگیرند.

اما رهبری سازمان مجاهدین، که کینه در جهت ایجاد، تقویت و گسترش تفرقه در میان نیروهای مبارز و فعالین سازمانهای مترقی عمل می کند، نشان داده که نتوانسته است روند بهبود مناسبات در زندانها را تحمل کند و به این خاطر طی یک اقدام بی سابقه کارایی تشنات تفرقه افکنانه در زندان را آرزو کرده است. انعکاس دادن این خواسته تفرقه طلبانه رهبری سازمان مجاهدین را، «نشریه اتحادیه انجمنهای دانشجویان مسلمان خارج کشور» (مواداران سازمان مجاهدین خلق ایران) برعهده گرفته است. این نشریه در دومین شماره خود (شماره ۱۶۶) مدعی گردیده است هتخامی که برخی از زندانیان و از جمله زندانیان فدایی، از اتفاقاتی شکنجه به اتفاقات عمومی منتقل می شوند «زندان مبارز و مجاهد برایش دم می گیرند و دسته جمعی» علیه او شعار می دهند.

این که «نشریه اتحادیه...» این بار نیز دروغ می نویسد و به خواست رهبری سازمان مجاهدین، فضای موجود در زندانهای سیاسی کشور را باژگونه می نمایاند و این که ترسیم چنان فضایی از زندانهای کشور که در آن «زندانهای مجاهد و مبارز» بتوانند آزادانه دسته جمعی شعار

نروژ: جنگ، فاجعه ای که باید پایان یابد

در این برنامه همچنین دو سرود انقلابی اجرا و دو شعر دکلمه گردید که با استقبال حاضرین روبرو شد. در پایان برنامه مثنی که عنوان آن «جنگ ایران - عراق، فاجعه ای که باید پایان یابد» بود، قرائت گردید و شرکت کنندگان در مراسم با امضای آن بر ضرورت استقرار صلح تأکید نموده، انزجار خویش را از جنایات رژیم پلید خمینی اعلام کردند.

در سالگرد جنگ ایران و عراق، به ابتکار جمعی از ایرانیان صلحدوست، در شهر لیلکه هامر نروژ سلسله اقداماتی علیه این هیولای ویرانگر انجام گرفت که از آن میان می توان از اجرای یک نمایشنامه نام برد. این نمایشنامه که موضوع آن جنگ ایران و عراق و پیامدهای دردناک آن بود، طی برنامه ای با حضور تعدادی از میهمانان نروژی و ایرانیان مقیم آن کشور اجرا گردید.

احمدیار وزیر کشور به مجلس شورای اسلامی

رسالت ۲۲ مهر به نقل از خبرگزاری فرانسه از پاریس اعلام کرد، "موافقت نامه در مورد اختلافات مالی فرانسه و ایران توسط "کارشناسان دو کشور" پاراف شده است ولی هنوز به امضا' وزرای امور خارجه دو کشور نرسیده است." روزنامه لیبراسیون چاپ فرانسه در شماره ۱۴ اکتبر خود در مقاله‌ای پیرامون توافق نامه طرفین فاش ساخت که ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی و برنارد ریمن وزیر امور خارجه فرانسه پس از دیدار ۴ ساعته خود در نیویورک از امضای پاراف کارشناسان امتناع ورزیده و برگزاری یک نشست دیتیر را در سطح وزرای خارجه ضروری تشخیص داده اند. روزنامه لیبراسیون اعلام کرده است که در این توافق نامه "پاریس متعهد شده تا در اولین مرحله بیش از ۲۰۰ میلیون دلار از بدهی یک میلیارد دلاری خود را به حساب ایران واریز کند."

رسالت ۲۰ مهرماه - حجت الاسلام موحیدی ساجی نماینده مجلس و عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی در مصاحبه‌ای با روزنامه رسالت فاش ساخت که بهای هر عدد خود کارتا ۲۰۰ ریال افزایش یافته است. وی اعلام کرد، "در این موقعیت که نوشت افزار و لوازم التحریر کم است بعضی شرکت‌های داخلی دارای بیش از ۲۰ میلیون خودکار بوده اند اما اجازه توزیع به اینها، وزارت بازرگانی نداده و به خاطر اجازه توزیع ندادن، خودکار قیمتش از ۵ الی ۱۰ ریال رسید به ۲۰ تومان."

رسالت ۲۰ مهرماه - حجت الاسلام موحیدی ساجی نماینده مجلس و عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی در مصاحبه‌ای با روزنامه رسالت فاش ساخت که بهای هر عدد خود کارتا ۲۰۰ ریال افزایش یافته است. وی اعلام کرد، "در این موقعیت که نوشت افزار و لوازم التحریر کم است بعضی شرکت‌های داخلی دارای بیش از ۲۰ میلیون خودکار بوده اند اما اجازه توزیع به اینها، وزارت بازرگانی نداده و به خاطر اجازه توزیع ندادن، خودکار قیمتش از ۵ الی ۱۰ ریال رسید به ۲۰ تومان."

باید خاطر نشان ساخت پس از یک ماه که از آغاز سال تحصیلی می‌گذرد، مشکل تامین نوشت افزار به یک مسئله عمومی بدل شده است.

اعترض نسبت به اخراج کارگران

در پی افزایش موارد اخراج کارگران واحدهای تولیدی نیمه تحلیل، روزنامه اطلاعات مورخ ۲۲ مهر ماه اعلام کرد که، "کارگران استان تهران خواستار جلوگیری از اخراج همکاران خود و توقف حکم بازگشت کارخانه ایران جوجه به صاحبان قبلی شدند." در این خبر همچنین تصریح شده است، "صداهای از کارگران استان تهران به نمایندگی از پرسنل واحدهای تولیدی خود با امضا' و ارسال طوماری به دفتر نخست وزیر، خواستار جلوگیری از اخراج کارگران تحت عنوان "بازخرید اختیاری" شدند.

کلیات "لایحه کار" تصویب شد

اطلاعات ۲۸ مهرماه - کلیات لایحه کار مصوب کمیسیون کار و امور اداری استخدا می مجلس در جلسه علنی ۲۷ مهرماه تصویب شد. ناصری مخبر کمیسیون کار و امور اداری و استخدا می مجلس در مورد سابقه امر تهیه لایحه کار گفت، پیش نویس لایحه کار در نخستین روزهای پس از پیروزی انقلاب تدوین شد و در نظر پرسی از کارگران، مخالفتها چنان گسترده بود که از دستور کار هیات دولت خارج شد. "نامبرده درباره خصوصیات این لایحه گفت، لایحه کار ضمن بهره گیری از برخی مواد قانون کار قبلی، با قانون های کار کشورهای اسلامی و کشورهای ۲ بلوک موجود در جهان، هماهنگ شده است." ناصری افزود: "بر اساس لایحه کار، کارگران با اخراج های بی مورد، به کارهای غیر تولیدی جذب نمی شوند و دارندگان سرمایه نیز احساس امنیت خواهند کرد."

اخباری از جبهه های جنگ

اطلاعات کرد که در پی حمله هوایی عراق به قطار اندیشک - تهران، ۵ نفر کشته و عده ای مجروح شده اند.

ستاد تبلیغات جنگ جمهوری اسلامی بدینال حمله عراق به قطار اندیشک - تهران اعلام کرد که ایران ایستگاه مسافری راه آهن پسره را بمدت ۲۴ ساعت توسط تویخانه سنگین درهم خواهد کوبید. ستاد مشترک ارتش با صدور اطلاعیه ای اعلام کرد که دو فروند جنگنده عراقی را در آسانبهای کرند و سرشت مورد هدف قرار داده و سرنگون کرده است. خبر سقوط یک فروند هواپیما از جانب دولت عراق نیز تأیید شده است.

* اینجا یک منطقه مسکونی پسره است که توسط آتشبار تویخانه سنگین جمهوری اسلامی به تلی از آوار بدل شده است. رژیم خمینی مدعی است که تنها مراکز اقتصادی و صنعتی پسره را مورد حمله قرار می‌دهد.

احداث ۲۹ پایگاه امنیتی جدید در تهران

اطلاعات ۲۲ مهر - میرلوحی فرمانده کمیته انقلاب اسلامی استان تهران طی یک کنفرانس خبری اعلام کرد، "طی دو ماه گذشته ۱۸ پاسگاه عملیاتی کمیته انقلاب اسلامی در تهران و ۸ کلواکه دیگر در مبادی ورودی و خروجی جاده های جاجرود، قم، کاشان، تلوه، ساوه، ورامین، کرج و شمیرانات ایجاد گردیده است." نامبرده افزود، "۳ کمیته نیز در ترمینال های مسافری شرق، غرب و جنوب بر پا شده است."

جمعیت کشور ۴۷ میلیون نفر برآورد شده است

رادیوی دولتی پنجمین بار اول آبان ماه - جمشیدی سرپرست مرکز سرشماری عمومی نفوس و مسکن اعلام کرد که با انجام ۹۵ درصد از سرشماری عمومی، جمعیت کشور بالغ بر ۴۷ میلیون نفر برآورد شده است. در پایان سیزدهمین روز سرشماری عمومی نفوس و مسکن اعلام شد که ۳۹ میلیون و ۱۳۸ هزار نفر در کل کشور سرشماری شده که از آن بین ۲۰ میلیون نفر پیش از ۶ سال سن دارند. جمشیدی اعلام کرد که در پایان سیزدهمین روز سرشماری یک میلیون و ۵۹۵ هزار و ۹۷۳ کارگاه نیز شمارش شده اند.

بدنبال کوپنی شدن بنزین دشواری رفت و آمد در شهرهای کشور بیشتر از پیش شده است. اتومبیلها از کار بازمانده اند و اتوبوسهای شرکت واحد ظرفیت جابجایی انبوه مسافران را ندارند و عکس صف طولیل کسانی را نشان می دهد که باید ساعتها در انتظار اتوبوس بمانند.

کنفرانس مطبوعاتی حافظ اسد با خبرنگاران اردنی

چند هفته از ربه شده کاردار سفارت سوریه در تهران می گذرد ولی رسانه های گروهی جمهوری اسلامی همچنان به سکوت خود پیرامون این حادثه ادامه می دهند و از اظهار نظر پیرامون آن اجتناب می ورزند. ایاز صالح محمد کاردار سفارت سوریه در تهران روز ۱۱ مهر ماه توسط چند فرد مسلح ربه شده و روز پس از آن آزاد گشت. ربه کردن کاردار سفارت سوریه توسط گروهی از افراد مسلح وابسته به دستجات حکومتی متعاقب کنفرانس مطبوعاتی حافظ اسد با خبرنگاران اردنی صورت پذیرفت. حافظ اسد رئیس جمهوری سوریه در این کنفرانس مطبوعاتی که در روزنامه کیهان ۱۰ مهر ماه نیز انعکاس یافت، گفته بود: "سریعترین راه برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق وحدت بین سوریه و عراق است." حافظ اسد همچنین اعلام کرد که "تلاشهای میانجیگری سوریه از جمله عبدالحلیم خدام معاون رئیس جمهور سوریه و فاروق الشرع وزیر خارجه آن کشور باعث شده است که حمله بزرگی که در هفته های گذشته انتظار می رفت از طرف ایران صورت بگیرد، متوقف شود."

واهمه رژیم

از گسترش اختلافات درون حکومتی

رسالت ۲۲ مهر ماه - حجت الاسلام خامنه ای رئیس جمهور رژیم در دیدار با معاونین سیاسی و اجتماعی وزارت کشور طی سخنانی به عواقب و پی آمدهای "خطرناک" درگیریها و تقابل های درون حکومتی اشاره کرد. وی گفت: "همه ما امروز احساس می نمایم که مسائل سیاسی جامعه، مشکل ما می باشد، باوری که اگر دشمن بتواند از این جنبه در کارها اختلال ایجاد نماید، ضربه خواهیم خورد... لذا اندک اختلاف نظری، ناهنجاری ایجاد می کند. این موضوع خطرناکی است و متأسفانه چنین وضعیتی را داریم که موجب گشته تا در اقصی نقاط کشور، در محافل و در میان قشرهای مردم، حالت شکنندگی را شاهد باشیم (در دانشگاه، کارخانه، بازار و...)". خامنه ای ضمن تشریح پی آمدهای خطرناک اختلافات درون حکومتی از معاونین سیاسی استانداری ها خواستار شد: "به این مسئله با حساسیت زیادی توجه نمایند و از رشد آن جلوگیری بعمل آورند."

از میان دیگر رویدادها

* بدنبال حوادث استادیوم آزادی، مسئولین امنیتی رژیم انجام مسابقه پرسپولیس و شاهین را که قرار بود در استادیوم شیروی (امجدیه) برگزار شود، به تعویق انداختند. از سوی دیگر روزنامه رسالت مورخ ۲۰ مهر ماه یک مقاله شدیدالحن علیه ۱۴ بازیکن مستعفی تیم ملی منتشر نمود.

* کیهان ۲۹ مهر ماه - وزیران کشور شورای همکاری خلیج برای اتخاذ یک استراتژی مشترک امنیتی در ریاض تشکیل جلسه دادند. وزیر کشور عربستان سعودی انعقاد یک قرارداد امنیتی بین اعضای شورای همکاری خلیج را بهترین راه اجرای

* کیهان هوایی ۲۰ مهر ماه - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران نسبت به معذرت خواهی وزارت امور خارجه از سفیر آلمان فدرال اعتراض کرد. وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی متعاقب حمله عده ای به محل سفارت این کشور در تهران از سفیر آلمان فدرال عذر خواهی نموده بود.

* اطلاعات (۲۱ مهر ماه) - ری شهری وزیر ساواک جمهوری اسلامی در کرمان با استاندار کرمان و مدیر کل اداره اطلاعات (ساواک) این استان دیدار و گفتگو کرد.

* رسالت ۲۱ مهر ماه - آموزش نظامی دانش آموزان استان یزد نیز آغاز شد. مسئول ستاد امداد و پشتیبانی جنگ آموزش و پرورش استان یزد در گفتگویی با خبرگزاری جمهوری اسلامی اعلام کرد: "حدود ۱۰ هزار نفر از دانش آموزش مقطع متوسطه این استان" دوره های آموزش نظامی را طی خواهند کرد.

* بدنبال افزایش آلودگی آبهای حوزه خلیج فارس، بسیاری از ماهیان و دلفین ها تلف شده اند. امواج آب لاشه های این آبزیان را به سواحل کویت، ایران و دیگر کشورهای این منطقه منتقل کرده است.

این استراتژی توصیف کرد. باید خاطر نشان ساخت که بنا به تصمیم شورای همکاری خلیج، در ماه مارس آتی، یک مانور نظامی تحت عنوان سپر جزیره از سوی کشورهای عضو این شورا به مورد اجرا گذارده خواهد شد.

* جرج شولتز وزیر امور خارجه آمریکا در جمع وزرای خارجه کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فاش ساخت که کشورهای دوست آمریکاتامین کننده سلاح جمهوری اسلامی هستند. وی گفت در شرایط کنونی "آمریکا بر تلاش خود افزوده است تا کشورهای دوست را از تحویل اسلحه به ایران باز دارد."

* کیهان هوایی ۱۶ مهر - وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی با ارسال یک یادداشت رسمی به دولت افغانستان، مدعی شد که جمهوری اسلامی در کمک رسانی به اشراف افغانی نقش ندارد.

* مناسبات بازرگانی جمهوری اسلامی و تایلند به ده برابر میزان پیش از انقلاب افزایش یافته است. "این مطلب از سوی جعفری وزیر بازرگانی جمهوری اسلامی در ملاقات با وزیر بازرگانی تایلند اظهار شد.

استرالیا: «هواداران صلح و آزادی» علیه خمینی جنگ افروز

ادامه جنگ و سیاست جنگ طلبانه رژیم خمینی صورت گرفت. در این گردهمایی علاوه بر جمعی از ایرانیان دمکرات و میهن پرست، نمایندگان ده حزب، سازمان و اتحادیه منجمله حزب سوسیالیست استرالیا، سازمان جوانان سوسیالیست استرالیا و کمیته صلح استرالیا با شرکت در گردهمایی با ارسال پیام برای آن ادامه جنگ ایران و عراق را محکوم کرده، همبستگی خویش را با پیکار نیروهای انقلابی ایران علیه سرکوب خویشی که رژیم خمینی پراهنه انداخته است، اعلام نمودند.

در پایان این گردهمایی قطعنامه ای قرائت گردید که در آن قطع فوری جنگ و آغاز مذاکرات صلح خواسته شده بود. این قطعنامه مورد تأکید حاضرین قرار گرفت.

در استرالیا گروهی از ایرانیان مترقی و میهن پرست با تشکیل کمیته ای بنام "هواداران صلح و آزادی" تلاشهای موثری را در پیوند با مبارزات مردم ایران علیه جنگ خانمانسوز ایران و عراق آغاز کرده اند. "هواداران صلح و آزادی" هر هفته بمدت نوبت به پخش یک برنامه رادیویی بنام "صلح و آزادی" پرداخته، مردم استرالیا را در جریان اخبار جنبش خلق برای صلح و استقرار حاکمیتی دمکراتیک و مردمی در ایران قرار می دهد.

"هواداران صلح و آزادی" علاوه بر پخش برنامه رادیویی اقدامات دیگری نیز در همین راستا انجام داده است. از جمله روز دوازدهم اکتبر، در شهر سیدنی استرالیا، به دعوت این کمیته، و کمیته همبستگی ایران و عراق یک گردهمایی اعتراضی علیه

برخورد مارکسیستی - لنینستی به اصول روابط میان احزاب کمونیست

ی. زاموشکین

که هر حزب را قادر می‌سازد در عرصه بین‌المللی نیز امکانات بالقوه خود را بالفعل کند. از سوی دیگر، هماهنگی اقدامات احزاب برادر در عرصه بین‌المللی، چپه مشترک جنبش کمونیستی را تقویت می‌کند و بنابراین، با منافع تک‌تک احزاب کمونیست انطباق دارد زیرا به تقویت مواضع آن در کشور خود یاری می‌رساند.

پدیده‌ای است امکان دارد موقعیت‌هایی پیش آید که منافع این یا آن گردان جنبش در تضاد موقت با منافع مشترک جنبش قرار گیرد. اما در اینگونه موارد یک سیاست درست از سوی رهبری مارکسیستی - لنینیستی، اتخاذ تصمیمات درست برای تلفیق دو نوع مصالح را امکان‌پذیر می‌سازد.

مارکس، انگلس و لنین بر آن بودند که اصول پایه‌ای روابط میان احزاب برادر باید در همه موارد بر شرایط عینی فوق‌الذکر استوار بوده این شرایط را بازتاب دهند. بهینیم این امر در عمل به چه معناست. اولاً اصول روابط میان احزاب کمونیست باید همواره خصلت جنبش کمونیستی را به عنوان یک جنبش بین‌المللی که تک‌تک گردانهای آن با یکدیگر پیوند تنگاتنگ داشته به یکدیگر بیشترین میزان کمک و یاری را می‌رسانند، در نظر گیرد. این اصول ضامن وحدت احزاب کمونیست در مبارزه مشترکشان هستند. به بیان دیگر، این اصول باید همبستگی پرولتری را در بر گرفته و چگونه‌ای کامل بازتاب دهند.

ثانیاً این اصول باید منافع احزاب مختلف، شرایط ملی‌ای که تحت آن عمل می‌کنند و ویژگیهای هر حزب به‌مثابه یک گردان ملی جنبش کمونیستی را در نظر گرفته و برای هر یک از این احزاب شرایطی فراهم آورند که بتوانند به اهداف ویژه خود دست یابند. به بیان دیگر، این بدان معناست که اصول مذکور باید خصلت ملی و واقعی هر حزب را به‌مثابه پیشامتک انقلابی بخش معینی از جنبش طبقه کارگر، به حساب آورد.

ثالثاً، این اصول باید ضرورت ترکیب ارگانیک اهداف بین‌المللی و ملی جنبش کمونیستی را نظیر موارد فوق در نظر گیرد، یعنی باید این واقعیت را به حساب آورد که روابط میان احزاب می‌بایستی در آن واحد دستیابی به اهداف مختلف را امکان‌پذیر سازد و در صورتی که اختلافات و تفاوت‌هایی پیش آید، مناسبترین مینا را برای حل آن ایجاد کند.

از این روابط برادر در اسناد جمعی خود تأکید کرده‌اند روابط میان کمونیست‌های جهان بر انترناسیونالیسم پرولتری و پشتیبانی و همبستگی متقابل استوار است.

در عین حال کاملاً روشن است که همکاری همه جانبه میان احزاب برادر تنها زمانی می‌تواند تحقق یابد که در این همکاری، احزاب موقعیت برابر داشته باشند. هر چار اهری موجود نباشد، همکاری به تبعیت یک حزب از دیگری تزلزل می‌یابد. حزب کمونیست اتحاد شوروی هنگامی که در کشورهای پیوسته تأسیست و ششم خود هر نوع برتری طلبی را محکوم کرده و تأکید نمود احترام به استقلال و برابری احزاب برادر شرط اولیه همکاری فعال و کمک متقابل میان آنهاست، از همین نکته حرکت کرد.

بخش تفکیک‌ناپذیر جوهر این جنبش است که اصول کمونیسم علمی به‌مثابه مبنای عملکرد آن. یکی از دیگری جدایی‌ناپذیر است. جنبش کمونیستی نمی‌تواند بدون انترناسیونالیسم، بدون وحدت بین‌المللی وجود داشته باشد.

خصلت بین‌المللی جنبش کمونیستی، اهداف مشترک و مواضع بنیادین کمونیست‌های جهان را تعیین می‌کند. کاملاًترین بازتاب این اهداف و مواضع، وفاداری احزاب به امر طبقه کارگر و به آرمانهای سوسیالیسم و کمونیسم است که در آموزش مارکسیسم - لنینیسم تعمیق یافته و با دقت علمی فرمولبندی شده‌اند.

روشن است که نقش و اهمیت اشتراک اهداف و مواضع بنیادین جنبش کمونیستی به نسبت رشد مبارزه انقلابی افزایش می‌یابد. دشمن طبقاتی به روشنی به این نکته پی برده است و دست به هر تلاشی می‌زند تا همبستگی کمونیست‌ها را دقیقاً در همین عرصه تضعیف کند. این است انگیزه حملات او به اصول ایدئولوژیک جنبش کمونیستی و وفاداری کمونیست‌ها به آرمانهای مشترکشان (ترویج اندیشه‌های پرولتری "کمونیسم ملی"، "کوشش برای قرار دادن اهداف احزاب کمونیست کشورهای سوسیالیستی در برابر اهداف احزاب کمونیست همه مناطق دیگر جهان و غیره).

اشتراک اهداف و مواضع بنیادین کمونیست‌های جهان در اشتراک منافع سیاسی پایه‌ای تک‌تک گردانهای جنبش کمونیستی بازتاب می‌یابد. به‌تبعها دیدگاه‌های ایدئولوژیک و تئوریک، بلکه همچنین ملاحظات علمی، نظیر ضروریات اصلی مبارزه روزمره، چگونه‌ای کاملاً طبیعی مبنای سیاست اتحاد را که از سوی احزاب برادر دنبال می‌شود، تشکیل می‌دهد. این امر روشن می‌سازد که ضرورت علمی هماهنگ کردن اقدامات احزاب برادر، عاملی است که در رشد جنبش کمونیستی پیوسته عمل می‌کند.

جنبش کمونیستی خصلت بین‌المللی دارد اما در وهله اول در چارچوب مرزهای ملی گسترش می‌یابد. هر حزب کمونیست باید به مبارزه طبقاتی در کشور خود بپردازد. در اساس، منافع ملی هر گردان از جنبش کمونیستی بر منافع جنبش به‌مثابه یک کل انطباق دارد. در اینجا باید کمی از موضوع خارج شویم. در نشریات تعدادی از احزاب برادر اخیراً این عقیده ابراز شده است که استفاده از واژه "گردان" در رابطه با احزاب جداگانه نادرست است زیرا این واژه به معنای مقایسه‌ناپذیری با گردانهای نظامی و واحدهای یک ارتش است که از بالا و توسط یک مرکز واحد فرماندهی می‌شوند. در جنبش کمونیستی فرمانده واحدی وجود ندارد - این را همان می‌پذیرند. ما در اینجا به هیچ وجه به احزاب کمونیست به‌مثابه واحدهای غیرمستقل در درون نوعی مکانیزم واحد نمی‌نگریم. از این پس هر جا از واژه "گردان" استفاده شود، منظور تنها مترادف مقوله "حزب کمونیست ملی" است.

به موضوع مورد بحث بازگردیم. باید گفت تقویت مواضع هر حزب کمونیست در کشور خود نه تنها به سود خود آن حزب، بلکه همچنین مطابق با منافع کل جنبش است زیرا مبنای قابل اعتمادی ایجاد می‌کند

اصولی که مبنای روابط میان احزاب کمونیست برادر را تشکیل می‌دهند، یکی از مسائل محوری تئوری و پراتیک جنبش بین‌المللی کمونیستی محسوب می‌شوند.

در طول دهه‌های اخیر، احزاب برادر به یک سلسله نتایج مهم در رابطه با اصول روابط میان خود در مرحله کنونی تحولات جهانی رسیده‌اند. اسناد مصوب جلسات احزاب کمونیست و کارگری در ۱۹۵۷، ۱۹۶۰ و ۱۹۶۹، کنفرانس برلین در ۱۹۷۶ و کنفرانس هوانا در ۱۹۷۶، اسناد متعدد چندجانبه و دو جانبه احزاب برادر و اسناد کنفرانس‌های احزاب حاوی احکام متعدد و بسیار مهمی درباره این مسئله هستند. و با آنکه در اکثریت قریب به اتفاق موارد، راه‌حل‌های ارائه شده مشابه و یکسانند، گاه مباحثات و حتی اختلافاتی در تفسیر احکام ظاهر امور پذیرش همان، پیش می‌آید.

برای درک جوهر مواضع مختلف و ارزیابی درست آنها قبل از هر چیز فراگرفتن مبنای تئوریک برخورد مارکسیستی - لنینیستی به اصول روابط میان احزاب در جنبش کمونیستی ضروری است.

اصول روابط به‌مثابه بازتاب جوهر جنبش کمونیستی

قبل از هر چیز و مهمتر از همه باید تأکید کرد که خود این اصول و محتوای آنها امری مجرد و بی‌احتمال مستقل نیستند. این اصول در اساس، روابطی واقعی را که میان اجزای مختلف یک کل واحد، یعنی پیشامتک انقلابی جنبش بین‌المللی طبقه کارگر، شکل می‌گیرند، در سیاست بازتاب می‌دهند. این روابط به‌نوبه خود جوهر اصلی جنبش طبقه کارگر، ماهیت طبقاتی این جنبش را منعکس می‌سازند.

یکی از خطاهای اساسی نویسندگان آثاری که در غرب هر از چندی درباره این مسئله انتشار می‌یابد آن است که یا به اصول روابط میان احزاب به‌مثابه مجموعه‌ای از مقولات مجرد می‌نگرند و یا در مورد این اصول معیارهایی را به کار می‌بندند که از عرصه‌های به کلی متفاوتی، مثلاً از عرصه روابط میان کشورها (و گاه عرصه روابط میان کشورهای دارای نظامهای متفاوت اجتماعی) به عاریت گرفته شده است. از این روش طعن‌ناپذیر برای برخورد درست به این مسئله درک این نکته است که این اصول از خصلت جنبش کمونیستی نشأت می‌گیرند.

رابطه میان خصلت جنبش کمونیستی و اصول روابط میان احزاب برادر کدام است و در چه چیزی بازتاب می‌یابد.

احکام مارکسیسم - لنینیسم درباره خصلت جنبش کمونیستی را همان می‌دانند. احزاب کمونیست، پیشامتک مبارز و انقلابی جنبش طبقه کارگرند، پیشامتکی که درکی علمی از اهداف و مقاصد جنبش مزبور دارد و از این رو منافع بنیادین آن را به کاملترین وجه بیان می‌کند. همانگونه که جنبش طبقه کارگر بین‌المللی است، جنبش کمونیستی نیز نمی‌تواند بین‌المللی نباشد. لنین در "چه باید کرد؟" نوشت: "جنبش سوسیال دموکراتیک در جوهر خود یک جنبش بین‌المللی است." (۱)

خصلت بین‌المللی مبارزه طبقاتی و کل‌روند انقلابی، تحت تأثیر تقسیم کار بین‌المللی، بین‌المللی شدن تولید و سایر عوامل اجتماعی - اقتصادی پیوسته برجسته‌تر می‌شود. آشکار است که اهمیت وحدت جنبش کمونیستی، همبستگی و هم‌پیوندی تک‌تک احزاب برادر به نسبت افزایش می‌یابد.

وحدت بین‌المللی جنبش کمونیستی همانقدر

ح. ک. ۱۰ ش. مانند سایر گردانهای جنبش کمونیستی باتوجه به ضرورت تامین رشد ملی موثر هر حزب برادر، بر اهمیت رعایت اصل عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر تاکید می‌ورزد.

این است فشرده احکام بنیادین درباره این مسئله که در اسناد بین‌المللی مختلف جنبش کمونیستی تصریح گردیده اند.

نکته مهمی که باید خاطرنشان ساخت این است که همه این اصول روابط میان احزاب کمونیست، به نظر ما باید به مثابه یک کل بهم پیوسته در نظر گرفته شوند. این اصول اگر بطور مجرد نگریسته شوند، هیچ یک نه قادر به تضمین وحدت بین‌المللی جنبش کمونیستی خواهند بود و نه خواهند توانست کار موثر یک حزب برادر معین را به مثابه یک گردان ملی جنبش کمونیستی تامین نمایند.

در حقیقت، مطلق کردن اصل پشتیبانی بین‌المللی و به فراموشی سپردن برابری و استقلال احزاب برادر، می‌تواند موضع کمونیستها به مثابه رهبران مبارزه طبقاتی در کشورهای خود را تضعیف کند زیرا چنین برخوردی به معنای انفراد و جداایی از محیط ملی عمل هر حزب معین خواهد بود.

از سوی دیگر، مطلق کردن اصول استقلال و عدم مداخله در امور داخلی، به ویژه زمانی که اصول همبستگی بین‌المللی نادیده انگاشته شوند، به معنای انفراد ملی یک حزب معین و جدایی آن از جنبش کمونیستی است. در عمل، چنین برخوردی به معنای دست کشیدن از انترناسیونالیسم خواهد بود. لوتسکی در این نکته را با استادی بیان کرده است. وی می‌نویسد، "الزامات استقلال نمی‌تواند و به هیچ وجه نباید ضرورت اصلی همبستگی بین‌المللی پروتزی، را تحت الشعاع قرار دهد زیرا در غیر این صورت جنبش کمونیستی به سطح سوسیال دمکراسی تنزل خواهد کرد." (۲)

لوتسکی لوتسکی نکته بسیار مهمی را خاطر نشان می‌سازد که عبارت است از رابطه متقابل اصول مختلف روابط میان احزاب کمونیست. اما یکی از این اصول، یعنی اصل همبستگی بین‌المللی، تعیین کننده است. لنین بارها بدین امر اشاره می‌کرد. وی نوشت، "ناسیونالیسم خرده بورژوازی انترناسیونالیسم را تنها پذیرش برابری ملل اعلام می‌کند و نه چیزی بیش از این... منافع تنگ نظرانه ملی را حفظ می‌کند، در حالیکه انترناسیونالیسم پروتزی می‌طلبد که مصالح مبارزه پروتزی را در هر کشور تابع مصالح این مبارزه در مقیاس جهانی گردد و... ملتی که در حال پیروزی بر پروتزی است، باید توانایی و آمادگی تحمل بیشترین فداکاریهای ملی برای سرنگونی سرمایه بین‌المللی را داشته باشد." (۳)

دشمنان مارکسیسم اغلب می‌گویند این گونه طرح مسئله از سوی لنین، اصول استقلال و برابری احزاب را "بی اهمیت" می‌سازد. هیچ چیز نادرست تر از چنان ادعایی نیست. انترناسیونالیسم واقعی، نیرومندترین تضمین، هم برای برابری واقعی و هم برای عدم مداخله در امور داخلی است.

آیا واقعا برابری احزاب کمونیست بدون برخورد عمیقاً انترناسیونالیستی به یکدیگر تحقق پذیرد؟ در خارج از چارچوب احترام بین‌المللی به سهم هر حزب در حق امر مشترک، چگونه می‌توان از عدم مداخله در امور داخلی سخن گفت؟ و بالاخره، روشن است که کمک متقابل انترناسیونالیستی بهترین تضمین دفاع از منافع و استقلال هر حزب برادر است.

بهبود اشکال وحدت بین‌المللی کمونیستها

در بحث پیرامون اصول روابط میان احزاب کمونیست، اغلب چنین استدلال می‌شود که موقعیت

کنونی مستلزم "وحدت نوین" جنبش کمونیستی است و در زمان ما، اصول روابط میان احزاب باید باتوجه به تغییراتی که در عرصه بین‌المللی در جریان است، تحول یابد. ما احساس می‌کنیم این دیدگاه از درکی مغشوش نشأت می‌گیرد.

تردیدی نیست که اصول روابط میان احزاب برادر به موازات رشد خود جنبش کمونیستی تحول می‌یابد و غنی تر می‌شود. اما این **تکامل و غنی شدن**، جوهر اجتماعی سیاسی این روابط را تغییر نمی‌دهد. جز این نیز نمی‌تواند باشد، زیرا ماهیت و خصلت اجتماعی جنبش کمونیستی نمی‌تواند بسته به شرایط و موقعیتی که در آن عمل کند، تغییر یابد و تغییر نمی‌یابد. هر گونه کنار گذاشتن این دیدگاه به معنای هوار کردن راه برای قلب ماهیت طبقاتی جنبش کمونیستی خواهد بود.

بدین ترتیب، اصول روابط میان احزاب کمونیست در چارچوب **میثاقی تغییرناپذیر اجتماعی-سیاسی** تکامل و غنی می‌یابند. **اشکال ظهور** این اصول و اشکال و شیوه‌های کاربرد آنها مقوله متفاوتی است. همه این اشکال و شیوه‌ها نه تنها می‌توانند، بلکه باید بسته به ویژگیهای هر مرحله معین تاریخی، یعنی بسته به سطح رشد جنبش کمونیستی و تک تک گردانهای آن، تحولات اوضاع جهانی و غیره، تغییر کنند.

از این دیدگاه، باید گفت وحدت کمونیستها امروز از **لحاظ معنوی سیاسی** خود نمی‌تواند "نوین" باشد و نباید با وحدتی که در تمام طول دهه‌های پیشین در اشل مبارزه کرده اند، تفاوت کند.

امروز نیز مانند دیروز کمونیستها به وحدتی نیازمندند که بر اهداف تاریخی مشترک، بر درک این اهداف و راههای عمومی دستیابی بدانها، بر مبارزه مشترک جهانی علیه دشمن مشترک، و بر همبستگی بین‌المللی طبقاتی میان احزابی که در وهله اول منافع پروتزی را و نیز سایر زحماتشان را نمایندگی می‌کنند، استوار باشد. هیچ شرایط نوینی نمی‌تواند هیچ یک از این عناصر وحدت را، که اساس معیارهای مناسبات احزاب کمونیست هستند، لغو کند.

از سوی دیگر روشن است که امروز شرایطی که احزاب برادر تحت آن عمل می‌کنند به میزان قابل توجهی با شرایط ۵۰ یا حتی ۲۰ سال پیش تفاوت دارد و **اشکال گسترش روابط میان احزاب برادر** نمی‌تواند نوین نباشد. از این نقطه نظر، "وحدت نوین" واقعا ضروری است. و نه تنها ضروری است، بلکه هم اکنون در عمل موجود است، گسترش می‌یابد و تقویت می‌گردد.

کافی است این روند را به یاد آوریم و در دوره از ۱۹۱۹ تا ۱۹۴۲ دهه احزاب برادر تحت رهبری بین‌الملل کمونیستی متحد شده بودند. مقررات این بین‌الملل حاکی از آن بود که این سازمان تنها سازمان بین‌المللی کمونیستها به شمار می‌رود و در آن، هر حزب دارای حقوق یک سازمان حزبی است. بدیهی است در یک سازمان واحد تغییر کمینترن سمت کار سازمانها تمرکز یافته بود.

پس از جنگ جهانی دوم، اشکال ویژه روابط میان احزاب کمونیست می‌بایستی بگونه‌ای اجتناب‌ناپذیر تغییر می‌یافت. این تغییرات پس از بررسی‌های طولانی و مشورت‌های مستقل و چند جانبه میان احزاب کمونیست به مرحله اجرا گذاشته شد. کمینترن در سال ۱۹۴۲ منحل شده بود. رهنمودهای تمرکز یافته، جای خود را به ماهیتی دوطرفه‌ای داد و اجلاسهای بین‌المللی به عالیترین شکل این هماهنگی تبدیل شد.

گیلبرت ویرا، سرپرست هیات نمایندگی حزب کمونیست کلمبیا در اجلاس ۱۹۶۹ با

تشریح دیالکتیک رابطه متقابل میان محتوا، و شکل در رابطه با مسئله اصول روابط میان احزاب کمونیست اظهار داشت، "الته یک مرکز واحد یا احزاب هدایت کننده و هدایت شونده نمی‌تواند وجود داشته باشد. در زمان حاضر جنبش کمونیستی نمی‌تواند یک رهبری متمرکز جهانی داشته باشد. اما در عین حال احزاب کمونیست و کارگری نمی‌توانند اجزای یک مکانیزم چند مرکزی باشند، زیرا مراکز متغذای که قاره‌ها یا مناطق ویژه‌ای از جهان را پوشانند با همان نوعی روبرو خواهند شد که امکان وجود یک مرکز واحد را از بین برده است. اما این قطعاً بدان معنی نیست که جنبش کمونیستی بین‌المللی محکوم به تجزیه است. یک مرکز رهبری واحد وجود ندارد، اما جلسات درچانه و چند جانبه احزاب ما، به اضافه هماهنگی کارزارهای همبستگی و اقدام متحد، سنت گیتی عمومی‌ای را تامین می‌کند و به همه کمونیستها در تحلیل عمده‌ترین مسائل و مطالعه نظام یافته که هر حزب باید بدان ادامه دهد، یاری می‌رساند." (۴)

تردیدی نیست که اشکال عملی روابط میان احزاب کمونیست در آینده نیز تغییر خواهد کرد. پیروزی انقلاب سوسیالیستی در مقیاس جهانی، به تدریج احزاب کمونیست را به هم نزدیکتر خواهد نمود و در طول زمان این امر به پیدایش اشکال نوینی از وحدت که بسیار نزدیک تر و ارگانیک تر از اشکال کنونی خواهد بود، منجر خواهد شد. نیازی به توضیح نیست که این امر، مسئله مربوط به آینده بسیار دور است و تنها برای تاکید دوباره بر خصلت تاریخی اشکال روابط میان گردانهای ملی جداگانه جنبش کمونیستی ذکر می‌گردد.

امروز پیشبرد روابط میان احزاب برادر و تامین وحدت جنبش کمونیستی دارای اشکال نوینی شده است که پیوسته بهبود می‌یابد. اما سخن گفتن از "وحدت نوین" به هیچ وجه پایان نیافته است. پس هدف از این کار کدام است؟

طرداران تر "وحدت نوین" به عنوان نمونه چنین استدلال می‌کنند که در گذشته، اندیشه غالب در جنبش کمونیستی، "وحدت یکپارچه" بود که گویا تفاوت شرایط عمل تک احزاب را در نظر نمی‌گرفت و خود بخود آنها را تابع یک الگوی کرد، اما امروز نیاز به "وحدت در تنوع" وجود دارد. باید به سادگی گفت به عبارت درست، "وحدت یکپارچه" به مثابه یک اندیشه هرگز وجود نداشته است.

برای بی بردن امر کافی است به آثار لنین و اسناد کمینترن در سالیهای نخست موجودیت آن رجوع کنیم. لنین بسیار بر ضرورت وحدت بین‌المللی کمونیستهای جهان، قبل از هر چیز برای همبستگی خلل‌ناپذیر میان آنها، تاکید می‌کرد، اما در عین حال هیچگاه این نکته را از نظر دور نمی‌داشت که این وحدت باید شرایط موجود در کشورهای مختلف را در نظر بگیرد و یک استراتژی مشترک کمونیستی تنها وقتی خواهد توانست با موفقیت به کار برده شود که ویژگیهای کشور مربوطه را به حساب آورد.

کمینترن با وفاداری به آموزش لنین، از هیچ کوششی برای در نظر گرفتن شرایط موجود در کشورهای مختلف فروگذار نمی‌کرد. کمیته اجرایی کمینترن از همان آغاز نهاد دربار موضوعات اصلی دارای اهمیت بنیادین بین‌المللی، دست به تصویب قطعنامه‌های لازم الاجرا می‌زد. موضوعاتی که فاقد چنین اهمیتی بودند، در حیطه تصمیم‌گیری مستقل احزاب کمونیست قرار داشتند. این احزاب، خود مختار عمل می‌کردند و خود مختار باقی‌ماندند.

در گذر دهه هفتم بین‌الملل کمونیستی، دوباره تاکید شد که ویژگیهای موقعیت هر حزب باید به حساب آورده شود و اتخاذ تصمیمات درباره کار یک حزب نباید به رهبری کردن عملی آن حزب بیانجامد. بدیهی است کمینترن به مثابه سازمان مشترک کمونیستها، رهبری واحدی داشت که عبارت بود از کمیته اجرایی آن. این رهبری، با دقت و وسواس به بررسی مسائل مربوط به کار هر گردان وابسته به

برخورد مارکسیستی - لنینستی به ...

سازمان کمینترن می پرداخت. تصمیمات کمینترن اجرایی همچنین به موارد بسیاری از زندگی داخلی احزاب مربوط می شد. اشتباهات می توانست پیش آید و رومواردی پیش آمد، از جمله اشتباهاتی که خودمختاری و استقلال این یا آن حزب را نقض می کرد. در اسناد خود کمینترن و شماری از احزاب برادر این امر به صراحت و روشنی مورد اشاره قرار گرفته است. البته باید آشکارا گفت به هیچ وجه همه آنچه امروز گاه اشتباه خوانده می شود، نادرست نبود. در همه موارد، این اشتباهات و عملکردهای خطا، در کاربرد عملی سیاست کمینترن روی داد. خود اندیشه بین المللی سوم، همانگونه که پیشتر نیز تأکید کردیم، به هیچ عنوان اندیشه "وحدت یکپارچه" نبود، بلکه برعکس، در نظر گرفتن موقعیت و مصالح ویژه هر حزب عضو بین الملل را ضروری می دانست. بدین ترتیب، مطالعه اعلام بطلان اندیشه "وحدت یکپارچه" به معنای فشار آوردن برای کشودن یک درواز است، به خصوص اگر در نظر آوریم، همانگونه که قبلاً نیز اشاره کردیم، در طول دهه های اخیر اشکال روابط میان احزاب یعنی اشکال کاربرد اصول وحدت دچار تغییرات اساسی شده اند.

وحدت و تنوع

اندیشمندان مارکسیست - لنینیست اخیراً توجه قابل ملاحظه ای به مطالعه مسئله اصول روابط میان احزاب برادر مبدول داشته اند. این امر، باعث پیدایش تئوری ها و احکام گوناگونی شده است که برخی از آنها به مثابه کوششهایی برای برداختن به مسئله روابط میان احزاب برادر توجه به شرایط نوین تاریخی، مورد توجه بسیاریند. با این حال باید خاطرنشان ساخت که در این تئوری ها نیز هرگونه مطلق کردن یک جنبه، می تواند به اشتباهات جدی بینجامد.

فرمول بندی مسئله وحدت در تنوع نمونه ای است که نشان می دهد چگونه یک برخورد از لحاظ کلی درست، حاوی تفسیری نادرست بوده نه تنها باعث اشتباه می شود بلکه آسیب می رساند.

از نقطه نظر متدیک باید تأکید کرد مفهوم "وحدت در تنوع" چیزی نیست جز بیان فلسفی ترکیب عام و خاص. بعنوان نمونه، مارکس ملایب را چنین طرح می کرد، "امر مشخص، مشخص است زیرا ترکیب چندین تعریف است و در نتیجه، وحدت اشکال متنوع را نمایندگی می کند." (۵)

در رابطه با مسائل امروز جنبش کمونیستی، فرمول "وحدت در تنوع" در اساس تنها واقعیت عینی را که در چارچوب آن جنبش رشد می یابد، بازتاب می دهد. این فرمول در شکل خاص و بدور از تفسیرهای نادرست آن، تنها این موقعیت را منعکس می سازد که هر حزب، تحت شرایط ویژه ای عمل می کند اما همه احزاب، وحدت بین المللی خود را حفظ و تحکیم می نمایند. لنین، چنین برداشتی از این تئوری داشت و همواره می گفت تنوع در شرایط و حتی در مواضع، نمی تواند و نباید مانع وحدت انقلابیون همه کشورها باشد.

با این حال، باید خاطرنشان کرد برخی تفسیرها از این تئوری برداشت آن بصورت اولیه اش منحرف شده اند. نمونه هایی ذکر می کنیم.

گاه تنها یک جنبه از این تئوری مورد تأکید قرار می گیرد و به تنوع شرایط عمل احزاب کمونیست و در نتیجه تفاوتها در برخوردشان به این و یا آن مسئله، برپا داده می شود. عملاً، این به معنای تلاشی برای قرار دادن تنوع شرایط و تفاوتها می باشد که ناشی از آن در مواضع احزاب، در برابر خود وحدت و گاه حتی بطور مشخص تر در برابر وحدت اصول مشترک جنبش کمونیستی است. روشن است که این برداشت آگاهانه یا ناآگاهانه می گوید اصل وحدت به شکل خاص آن رانه تحکیم، که تضعیف کند.

در مواردی دیگر، چنین استدلال می شود که اصل تفاوتها در مواضع احزاب کمونیست است و "موضع

مستقل" الزاماً به معنای تفاوت موضع یک حزب معین با موضع دیگر احزاب است. عداوتاً منظور این است که مواضع احزاب کمونیست کشورهای غیرسوسیالیستی و مواضع احزاب کمونیست کشورهای سوسیالیستی متفاوت است. این استدلال، چنین ادامه می دهد که تفاوت مزبور، وجه تمایز اصلی وحدت امروزی از وحدت دیروز است. کاملاً روشن است در این مورد، خصلت ویژه یک برخورد، مبنای نتیجه گیری قرار می گیرد و این نتیجه گیری همانند مورد قبلی، به نکته اصلی، یعنی وحدت و همبستگی بین المللی کمونیستها در مبارزه مشترک طبقاتی، برخورد نمی کند.

بدون تردید نیازی به اثبات نیست که این هر دو موضع، در عمل مانعی در راه تحکیم وحدت بین المللی کمونیستها هستند. روشن است که برخورد مستقل لنین به تئوری "وحدت در تنوع" حاوی این موارد است، اولاً درک این نکته که همه احزاب برادر تحت شرایط ویژه عمل می کنند و باید این شرایط ویژه را در نظر گرفت، ثانیاً پذیرش این امر که تفاوتها، حتی تفاوتهای اساسی در برخورد تک تک احزاب به مسائل مختلف ممکن است، و بالاخره ثالثاً، وحدت در اصول مشترک مبارزه طبقاتی جهانی و همبستگی واقعی میان کمونیستها، هر جا که فعالیت می کنند، نه تنها امکان پذیر بلکه در همه حال حیاتی است.

این برخورد که به موقعیت ویژه و نظرات هر حزب احترام می گذارد و در عین حال، مطابق با اصل وحدت بین المللی در صفوف کمونیستها است، به تحکیم این وحدت یاری می رساند.

راههای غلبه بر اختلافات

مسائل اساسی متدیکی که در برداختن به موضوعات فوق الذکر پیش می آیند، به رابطه متقابل میان وحدت و هماهنگی، میان وحدت و اختلافات در دیدگاههای احزاب برادر مربوط می شوند.

تا جایی که به مسئله نداشتن، یعنی رابطه وحدت و هماهنگی مربوط می شود، پیوند دیالکتیکی تنگاتنگی میان این دو عنصر وجود دارد که توسط کلاسیکهای مارکسیسم بیان شده است.

بحث آزاد درباره مسائل اساسی تئوری، استراتژی و تاکتیک کمونیستهای کشورهای مختلف، عنصری اجتناب ناپذیر در طرح مشی مشترک جنبش کمونیستی به مثابه یک کل است. در این بحث احزاب کمونیست، تجربه کسب شده از سوی کشورهای گوناگون و دیدگاههای احزاب برادر درباره مهمترین مسائل را مقایسه می کنند. این پرشورترین راه به سوی وحدت است. نظراتی را که بنیانگذاران جنبش کمونیستی در این رابطه ابراز داشته اند، به یاد آوریم. فریدریش انگلس در ۱۲ اوت ۱۸۹۲ نوشت، "برای اجتناب از تبدیل شدن به یک فرقه، ما باید مجال بحث قائل شویم اما بطور قطع به اصول مشترک توجه کنیم. پیوند آزادانه و تمامیهی داولملنهان که توسط کنگره ها تأمین می گردد، تضمینی برای پیروزی ما است که هیچ نیرویی در جهان قادر نیست ما را از آن محروم سازد." (۶)

لنین در این باره بیشتر توضیح داده، نوشت، "بحث درباره مسئله، ابراز و شنیدن عقاید مختلف، تعیین دیدگاههای اکثریت مارکسیستهای متشکل، بیان این دیدگاهها به شکل تصمیمات متخذه از سوی نمایندگان و اجرای آگاهانه آنها - این است آنچه همه انسانهای منطقی در سراسر جهان بدان وحدت می گویند." (۷)

باید به برخورد انگلس و لنین به هدف و پلاتفرم بحث توجه کرد. آنها هدف را تدوین سیاست مشترک می دانستند، و بر آن بودند پلاتفرم از اصول مشترکی تشکیل شده است که باید دقیقاً رعایت گردد.

البته در جریان یک بحث اختلافات، حتی اختلافات جدی میان کمونیستها می تواند وجود داشته باشد. اما اگر آنها کمونیستهای واقعی باشند، این اختلافات به نوشته لنین، "اختلافات میان

نمایندگان یک جنبش توده ای است که با سرعتی باور نکردنی رشد کرده است. کمونیستها از پایه واحد، مشترک و خاریبینی برخوردارند که عبارت است از پذیرش انقلاب پرولتری و مبارزه علیه توهما بورژوا - دمکراتیک و پذیرش دیکتاتوری پرولتاریا و قدرت شوروی.

بر همین مبنایی، اختلافات نباید مایه تگرانی باشد، چرا که نشانگر دردهای رشد است نه امراض کهولت." (۸)

رهبر انقلاب اکثریت ثبوت باید با اشتباهات آشکار، "علناً مبارزه کرد. در اختلافات نباید دچار افراط شد زیرا باید برای همه کس روشن باشد که در آینده نزدیک، مبارزه برای دیکتاتوری پرولتاریا، برای قدرت شوروی، بخش اعظم آنها را از میان بر خواهد داشت." (۹)

لنین خطاب به گروه "چپ" که در کنگره دوم حزب کمونیست آلمان در اکتبر ۱۹۱۹ انشعاب کرد و کمی بعد حزب کمونیست کارگری آلمان را تشکیل داد، نوشت، "بحث دقیق درباره اختلافات و تبادل نظرات در مقیاس بین المللی باید به پیشبرد امر کمونیسم در آلمان و پیچ نیروهای آن یاری برساند." (۱۰)

بدین ترتیب، باید علناً با اشتباهات آشکار مبارزه کرد اما نباید در رابطه با آنها دچار افراط شد. بحث دقیق درباره اختلافات باید تنها در خدمت پیشبرد هدف باشد.

این احکام لنینی، امروز که در صفوف کمونیستها اختلاف درباره شماری از مسائل بنیادی هنوز کاملاً بر طرف نشده است، به قوت خود باقی است.

تأیید شده است همه اختلافات خصلت مشابه ندارند و از این رو، احزاب برادر در برابر همه آنها واکنش مشابهی نشان نمی دهند. در مواردی که رهنمودهای مارکسیسم - لنینیسم به وضوح نقض می گردد، احزاب برادر بر آنند که باید با دیدگاهها و عملکردهای مربوطه قاطعانه و بایستی مبارزه کرد. در موارد دیگر، حتی اگر دیدگاههای مختلفی درباره مسائل اساسی به گونه ای ابراز شوند که چپ و واحد کمونیستها را دچار اختلاف سازد و مانع همکاری رزمی بین آنها نشود، احزاب برادر اعتقاد دارند این اختلافات را می توان در جریان عمل مشترک و بحث خلاق حل کرد. و بالاخره مواردی وجود دارد که اختلاف دیدگاه درباره مسائل ویژه، تأثیری بر سیاستهای اصلی جنبش کمونیستی نمی گذارد. این اختلافات معمولاً تنوع شرایط را بازتاب می دهد که احزاب برادر تحت آن عمل می کنند و پدیده ای عادی است که آسیب قابل توجهی به وحدت صفوف کمونیستها نمی رساند.

این برخورد دقیق، غریزتهکانه جنبش کمونیستی در تلاشهای آن به منظور غلبه بر اختلافات موجود و تحکیم وحدت سیاسی و ایدئولوژیک همه احزاب برادر است. ●

۱- و. ای. لنین، مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۷۰

۲- نشریه "ریسانتیا"، ۲۰ اکتبر ۱۹۶۷

۳- و. ای. لنین، مجموعه آثار، ج ۳۱، ص ۱۴۸

۴- اجلاس بین المللی احزاب کمونیست و کارگری، مسکو، ۱۹۶۶، ص ۱۲۴

۵- ک. مارکس و ف. انگلس، مجموعه آثار، ج ۱۲، ص ۲۷۷ (به زبان روسی)

۶- مارکس، انگلس، مجموعه آثار، ج ۲۲، ص ۴۰۸-۹ (به زبان آلمانی)

۷- و. ای. لنین، مجموعه آثار، ج ۱۹، ص ۵۱۹

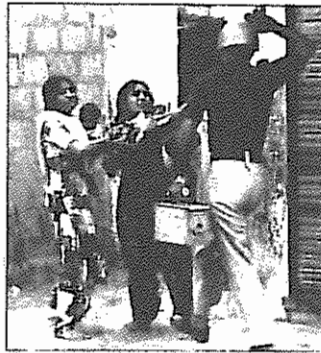
۸- همانجا، ج ۲۰، ص ۵۵

۹- همانجا، ص ۵۸-۵۷

۱۰- همانجا، ص ۹۰-۸۹

آیا پاکستان فیلپین دیگری خواهد شد؟

آمریکامیکننده پشتیبانی از ضیاء الحق
آلترناتیوهای پورژوایی دیگر را نیز در نظر دارد

آموزش و تامین اجتماعی بسیار پایین-
تر از حد متوسط، حتی در "جهان سوم"
است. تنها بر اثر بیماری جل، سالانه
۷ هزار تن در پاکستان می‌میرند.

سرکوب خشن آزادیها که از
کودتای ۱۹۷۷ تاکنون بلاوقفه ادامه
داشته است، زمینه دیگری برای
گسترش مخالفت توده‌ای است.
ضیاء الحق اعلام کرده است می‌خواهد
تا سال ۱۹۹۰ در مقام ریاست کشور
باقی بماند. پافشاری ژنرال سرسیده
آمریکا بر حفظ قدرت، نقاب از چهره
ضیاء الحق و همه مانورهای او تحت
عنوان "دمکراتیزه کردن کشور" بر
گرفته است. مردم پاکستان خواهان
دمکراسی واقعی هستند که شرط مقدم
آن، برکناری ضیاء الحق و سایر نظامیان
از مقامهای دولتی است.

دوستی و هم پیمانی با آمریکا که
رژیم ضیا بیش از همه اسلاف خود
پادار و تحکیم کننده آن بوده، برای
مردم پاکستان جز مصایب بیشتر
ثمری نداشته است. واشنگتن
هزینه‌های سنگین نظامی به پاکستان
تحویل می‌کند، و این خود مستقیماً
فشاری در جهت محرومیت‌های هر چه
بیشتر برای توده‌هاست. ایالات
متحده اصرار می‌ورزد که پاکستان
همچنان پایتانه ضد انقلاب افغانستان
باقی بماند. مشکلات ناشی از حضور
آوارگان افغانی، که ادامه جنگ
اعلان نشده علیه افغانستان مانع
بازگشت آنها به میهن است، برای
کشوری فقیر نظیر پاکستان کاملاً
محسوس است. مردم پاکستان
می‌خواهند کشورشان با افغانستان در
صلح به سر برد و آوارگان افغانی به
افغانستان بازگردند.

بر همه اینها باید خواسته‌های ملی
پشتون‌ها، بلوچ‌ها و سندیه‌ها را نیز
افزود. خلق بلوچ در پاکستان تجارت
زیادی در مبارزه برای حقوق ملی خود
دارد و حتی در زمان نخست وزیری
بوٹو، توانست بخشی از خواسته‌های
خود را به حکومت اسلام آباد تحویل
کند. در ماه‌های اخیر اقوام و قبایل
پشتون نیز دست به اقدامات
سلاحه‌ای علیه ارتش پاکستان و
دستجات اشرار افغانی زدند.
تلاشات به مناسبت سالگرد استقلال

در ماه ژوئیه گذشته، بی‌نظیر
بوٹو دختر ذوالفقار علی بوتو نخست
وزیر پیشین پاکستان که در سال ۱۹۷۹
توسط رژیم نظامی ضیاء الحق اعدام
گردید، به پاکستان بازگشت. اعضا و
طرفداران "حزب مردم پاکستان"
استقبال گسترده‌ای از رهبر خود به عمل
آوردند. در آن هنگام، بسیاری از
ناظران برای پاکستان آینده‌ای نظیر
فیلپین پیش بینی می‌کردند.
ناآرامیهای ماه اوت که به کشته شدن
دهها تن انجامید، نشان داد
دیكتاتوری آمریکایی اسلام آباد
مصمم است به هر قیمت که شده، قدرت
را حفظ کند. مفسران پورژوایی که تا
پیش از رویدادهای خونین ماه اوت،
بی‌نظیر بوٹو را کورآزون آکینوی
دیتری می‌خواندند، عدم موفقیت
فراخوان "حزب مردم پاکستان" در
مقابله با رژیم راناشی از "بی‌تجربگی
سیاسی" بوٹو و محدود بودن نفوذ وی و
مزبش در میان مردم پاکستان
دانستند.

دو ماه پس از سرکوب ماه اوت و
دستگیری موقت بی‌نظیر بوٹو، هنوز
روشن نیست که آیا پاکستان نیز به
راهی خواهد رفت که فیلپین پیمود؟ و
اگر چنین شود، به رهبری کدام
جریان، کدام حزب و کدام شخصیت؟

مخالفت فرا آینده مردم

رژیم نظامی ضیاء الحق، خود
موجبات نارضایتی و مخالفت فرا آینده
و گسترده مردم پاکستان را فراهم
آورده است. اگر چه اقتصاد پاکستان
در سالهای اخیر بطور متوسط سالانه ۷
درصد رشد داشته و شرایط مناسب جوی،
محصولات کشاورزی را افزایش داده
است، عوامل دیگری که به ویژه زندگی
زحمتکشان را تحت تاثیر قرار می‌دهد،
به نارضایتی توده‌ها دامن می‌زند.

یک سوم بودجه دولت پاکستان
صرف امور نظامی می‌گردد. کسری
موازنه پرداختها پیوسته رو به افزایش
است. سیر صعودی تورم ادامه دارد و
از ارزش روپیه پاکستان پیوسته کاسته
می‌شود. قروض خارجی پاکستان از ۲۰
میلیارد دلار تجاوز کرده است. بار
اصلی این فلاکت اقتصادی، برداش
زحمتکشان است. صلح بهداشت،

عوامی تحریک" (جنبش خلق سند) که
به "حزب ملی عوام" پیوسته است،
رهبری گردید.

اواخر ماه اوت، غلام مصطفی
جاتوبی رهبر جناح راست افرامی در
"حزب مردم پاکستان" از این حزب
انشعاب کرد و "حزب ملی مردم
پاکستان" را تشکیل داد. مطبوعات
پاکستان و کشورهای غربی اخیراً دست
به انتشار شایعاتی در مورد احتمال
پیوستن این حزب به دولت "محمد
خان جنجو" نخست وزیر ضیاء الحق
زده‌اند. نشانه‌هایی حاکی از این امر
دیده می‌شود که جاتوبی، "پل" مورد
نظر واشنگتن برای نزدیک کردن
دیكتاتوری و احزاب راست
پورژوایی و از این طریق، تحقق
بخشیدن به یک آلترناتیو پورژوایی
است. مجله "ساوث" چاپ لندن در
شماره اکتبر خود نوشته است ایالات
متحده از شکل گیری اتحادی میان
نظامیان، جنجو و جاتوبی استقبال
می‌کند. این نشریه می‌افزاید برای
آمریکا بهترین حالت این خواهد بود
که با تشکیل چنین اتحادی، "بازی
دمکراسی" از طریق برقراری
انتخابات بیش از ۱۹۹۰، انجام گیرد
و "حزب مردم" خانم بوٹو با کسب
حدود ۲۰ درصد آرا، نقش اپوزیسیون
قانونی را عهده‌دار شود.

"حزب مردم" بوٹو با یک
تناقض اساسی روبرو است، تناقض
میان ترکیب اعضا و طرفداران این
حزب که بطور عمده اقشار خرده
بورژوازی و تهیدستان را نمایندگی
می‌کنند از یک سو، و رهبری راست‌گرای
حزب از سوی دیگر. این رهبری، از
منافع بورژوازی و زمینداران
پاکستان دفاع می‌کند و بیشتر به
حمایت محافل امپریالیستی امید بسته
است تا به جنبش توده‌ای. در آینده
تحولات در پاکستان، مسیری که
"حزب مردم پاکستان" طی خواهد
کرد، نقش مهمی ایفا می‌کند. در این
راپله، موضع شخص بی‌نظیر بوٹو از
اهمیت برخوردار است. بوٹو خواهان
کناره‌گیری نظامیان از سیاست
پاکستان است، اما اعلام کرده است
به همکاری نظامی با آمریکا در صورت
به دست گرفتن قدرت ادامه خواهد
داد. وی از تصریح سیاست آینده خود
در قبال ضد انقلاب افغانستان
خودداری می‌کند. از سوی دیگر، خانم
بوٹو اگر بخواهد نفوذ توده‌ای خود را
حفظ کرده و گسترش دهد، باید نشان
دهد شعار "نان، لباس، مسکن" که
خواست توده طرفدارانش است، تنها
برای عوام‌فریبی نیست.

پاکستان در ماه اوت، بطور عمده در
ایالت سند صورت گرفت.

دورنمای

امکانات اپوزیسیون

ناظران، یکی از علل عمده
موفقیت ضیاء الحق در حفظ قدرت را در
همین نکته می‌دانند که اپوزیسیون
پاکستان نتوانسته است در ایالت
پنجاب مانند سایر نقاط کشور جنبش
اعتراضی گسترده‌ای را سازماندهی
کند. در این ایالت حدود دو سوم
جمعیت کشور زندگی می‌کنند. در
پنجاب، جنبش ضد دیكتاتوری بطور
عمده تحت رهبری احزاب پورژوایی
قرار دارد. اکثر احزاب عضو "جنبش
برای احیای دمکراسی" (ام. آر.
دی) از پذیرش حق تعیین سرنوشت
اقلیت‌های ملی سر باز می‌زنند و از
این رو قادر نیستند چپبه واحدی در
سراسر کشور که نیروهای ملی ایالات
بلوچستان و سند و پشتونها را در بر
گیرد، علیه دیكتاتوری به وجود
آورند. آینده جنبش در پاکستان تا
حد زیادی بدین امر بستگی دارد که
نیروهای مترقی و چپ تا چه حد
بتوانند مهر خود را بر رویدادها
بکوبند.

در تاریخ ۲۷ ژوئیه اسامال،
چهار حزب ضد امپریالیست و دمکرات
پاکستان وحدت کرده و "حزب ملی
عوام" را تشکیل دادند. این رویداد از
سوی ناظران، در چارچوب ادامه قلب
بندی در درون "جنبش برای احیای
دمکراسی" ارزیابی گردید. احزاب
راست پورژوایی در درون ام. آر.
دی. تاکنون از موقعیت برتر
برخوردار بوده‌اند، اما روند نزدیکی
نیروهای دمکراتیک می‌تواند این
تناسب را برهم زند. در ماه اوت،
اقدامات اعتراضی در ایالت سند بطور
عمده از سوی طرفداران حزب "سیندی

دکتر قاسملو: قدرت در دستهای

خمینی و رفسنجانی متمرکز است

دکتر عبدالرحمن قاسملو دبیر کل حزب دمکرات کردستان ایران در پاریس مصاحبه‌ای با روزنامه فرانسوی لیهراسیون داشت که متن آن در پورتال خبری کردستان ایران شماره ۱۶۴ درج شده است. دکتر قاسملو در این مصاحبه پیرامون جنگ چنین اظهار نظر کرد "ما فکر می‌کنیم که مسئله جنگ از یک طرف و وضع اقتصادی از طرف دیگر به‌خصوص بعد از تنزل قیمت نفت، و نیز مخالفت روزافزون مردم، رژیم را وادار به قبول صلح با عراق خواهد نمود. چیزی که ما خواهان آن هستیم، ولی تا زمانیکه خمینی بر مسند قدرت باقی بماند، این فرض چندان محتمل نیست." وی در پاسخ به پرسشی پیرامون حمله قریب الوقوع جمهوری اسلامی گفت "این حمله می‌تواند بزرگترین حمله از آغاز جنگ تاکنون باشد... شاید او بتواند امتیازاتی بدست آورد، ولی من باور نمی‌کنم که او قدرت از پای در آوردن عراق را داشته باشد."

دبیر کل ح. د. ک. ۱۰ در بخش دیگری از این مصاحبه گفت: "در ایران قدرت در دستهای خمینی و رفسنجانی متمرکز می‌باشد. بارها فرستادگان خمینی با ما، مذاکره کرده‌اند، ولی نتایجی به تهران برگشته‌اند، هیچ چیز مورد قبول واقع نگردیده است." وی در پایان این مصاحبه این ارزیابی را ارائه کرد که "حکومت ایران از نظر سیاسی، اقتصادی و نظامی، بسیار ضعیف است. ولی اپوزیسیونی قوی و سازمان یافته وجود ندارد که بتواند رژیم را سرنگون سازد. دکتر قاسملو همین مطلب را در مصاحبه دیگری که با ارکان حزب کمونیست چپ سوئد انجام داد متذکر شده و ضمن اشاره به نقش سازمان مجاهدین در پدید آمدن این وضعیت، گفت "آنها فکر می‌کنند به تنهایی می‌توانند در مقابل رژیم آلترناتیو باشند." ●

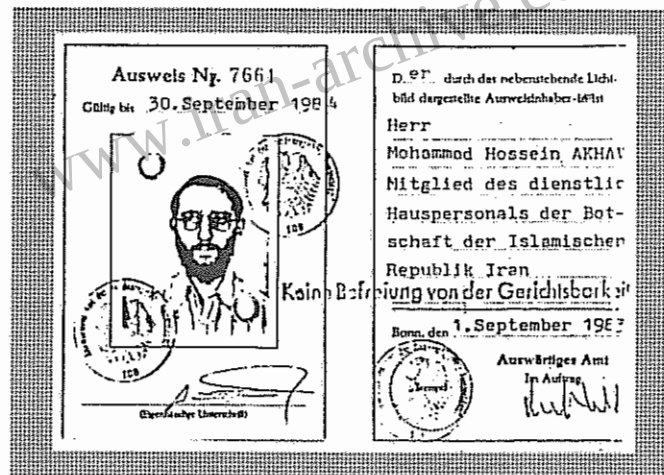
برای آزادی زندانیان سیاسی ایران، فقط مساله خانواده‌های زندانیان سیاسی نیست، مساله همه توده‌های مردم ایران و یکی از مهمترین عرصه‌های مبارزه علیه رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی است."

در مقاله نشریه فدائی از وظایف سازمانهای مردمی و مترقی برای سازماندهی مبارزه مردم در دفاع از زندانیان سیاسی که بدرستی "یکی از مهمترین عرصه‌های مبارزه" ارزیابی گردیده، ذکر شده است ●

چماق‌داران صادرانی خمینی

حزب الهی بدین ترتیب اعلام شد "یکی از آنها بنام اخوان از مسئولین سفارت رژیم در بن و دو برادر دیگر بنامهای صادق‌زاده که پنازگی از ایران خارج شده بودند از اعضای سپاه پاسداران می‌باشند."

کارت شناسایی محمد حسین اخوان، مهاجمی که با ناشیپکو و چاقوی ضامن دار دستگیر شد، در انتهای اعلامیه مزبور کلیشه گردیده بود، که در زیر مشاهده می‌کنید ●

لیبرالها و مانورهای جناحهای حکومتی

کرفتار خواهد شد." در بخش دیگری مسئول نهضت آزادی کوشید وجه اختلاف "دو جناح در درون حاکمیت" را توضیح دهد. وی گفت اختلاف در زمینه مسائل اقتصادی و آموزش و پرورش و دانشگاهها وجود دارد. "جناح راست... حل مشکل اقتصادی کنونی جامعه را در تحریر الوسیله و جواهر جستجو می‌کند و اعتقاد دارد که فعالیت های اقتصادی بویژه در زمینه تجارت باید آزاد باشد در صورتیکه جناح چپ... اصطلاحاتی از قبیل مالکیت بورژوازی و مالکیت فتوایی و... که از فرهنگ بیگانه اقتباس شده است را مطرح می‌کنند" ●

روزنامه کیهان از سوی حاکمیت "بسط آزادی" است یا "کسب مشروعیت"؟ چنین پاسخ دادند، "می‌تواند دارای هر دو جنبه باشد... این حرکت که از سوی جناحی از حاکمیت صورت گرفته و بخاطر پیشگیری از خطرات آتی است حرکتی بسیار مهم است و این جناح به این نتیجه رسیده است که جامعه باید باز باشد تا برخورد آرا و افکار صورت گیرد."

در پاسخ به سؤالی در زمینه احتمال شرکت دادن لیبرالها در حکومت "در شرایط فعلی" گفته شد که "اگر در وضعیت کنونی نهضت آزادی قدرت را در دست بگیرد، در غربت سیاسی

نشریه فدایی: برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه کنید

اقدامات تبلیغی در مورد آزادی زندانیان، نتیجه گسترش مقاومت زندانیان، فعالیت خانواده‌های زندانیان سیاسی و رسوایی رژیم در میان توده‌هاست."

در پایان این مقاله خاطر نشان گردید "مساله زندانیان سیاسی، فعالیت و مبارزه علیه شکنجه و اعدام و برای تغییر شرایط ظالمانه زندانها و

نشریه فدائی در شماره ۲۹ طی مقاله‌ای با عنوان "مردم! برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه کنید" مبارزات خانواده‌های زندانیان سیاسی را مورد توجه و بررسی قرار داده است. در این مقاله تاکید گردیده است که "هم افزایش فشار بر زندانیان و تشدید شکنجه و اعدام از طرف رژیم و هم توسل آن به مانور و

فتح زاهدان و

خوش خیالان خارجه نشین

"فتح زاهدان و خوش خیالان خارجه نشین" تیتیر سر مقاله نشریه "آرا" (۱۷ مهر ۱۳۶۵) است. آرایکی از نشریات سلطنت طلبان و ارکان یکی از این دارو دسته‌ها بنام "ارتش رهائی بخش ایران" است.

بدنبال چارو چنگالهای تبلیغاتی اخیر برخی از گروههای سلطنت طلب، این دارو دسته که احصاس کرده است ممکن است از مراحم ارباب آمریکائی سهم کمتری بگیرد، دست به افشاکاری زده و هوچی گری-های آن دستجات را برملا کرده است.

آرا که گروههای سلطنت طلب رقیب را "گروههای سرشناس اپوزیسیون" می‌نامد، نوشته است که "متأسفانه می‌بینیم که آسیاب اپوزیسیون همچنان به باد خوش خیالی می‌چرخد و شکست های تلخ این مفت سال نتوانسته است گروههای سرشناس اپوزیسیون را به تجدید نظر در موضع و پایگاه خود وادارد." این نشریه افزود که "نیرومائی که خود را مومن به قانون اساسی مشروطیت معرفی کرده‌اند چند هفته پس از چنگال حول قضیه" نمایش تصویر و بخش سخنان وارث تاج و تخت... ناگهان خبر فتح زاهدان را به دست نیروهای مشروطه خواه، با بزرگترین حروف در صفحات نخست روزنامه‌های خود به چاپ رساندند. و به نحوی تلاش کردند فتح زاهدان را مقدمه فعالیت‌های نظامی برای براندازی رژیم جلوه دهند.

شکی نیست اگر این خبر واقعیت داشت شادی ما به عنوان نخستین سازمان نظامی سیاسی مخالف رژیم در خارج از کشور کمتر از آنها نبود." سر مقاله این نشریه سلطنت طلب چنین پایان می‌یابد که "انتشار گزارشهای غیر واقعی در مورد حادثه بلوچستان به گمان ماضربه دیگری بود که خوش خیالان خارجه نشین بر اعتبار و حیثیت شکننده خود در داخل زدند" ●

نهضت آزادی در راستای گسترش فعالیت سیاسی دست به انتشار نشریه‌ای با نام "پیک نهضت" زده است. به این نشریه عنوان "نشریه داخلی" داده شده است. در شماره ۱۶ شهریور نشریه پیک نهضت اعلام شده است که جلسات عمومی تحلیل سیاسی هر هفته روزهای چهارشنبه در دفتر نهضت آزادی برپا می‌شود. در این جلسات مسئولین ایر، جریان به سؤالات سیاسی حضار پاسخ می‌گویند که پاسخ برخی از سؤالات مطروحه در همان شماره درج شده است.

مسئولین جریان لیبرالی نهضت آزادی در پاسخ به این سؤال که "آیا درج آرا و نظرات مخالفین در

صدر حزب کمونیست لوگزامبورگ درگذشت

رفیق دومینیک
اوربانی، صدر حزب
کمونیست
لوگزامبورگ، دوشنبه
بیستم اکتبر در سن ۸۲
سالگی درگذشت.
دومینیک اوربانی از
اعضای بنیانگذار

حزب کمونیست لوگزامبورگ در سال ۱۹۲۱ بود و در
سال ۱۹۲۲ به دبیرکلی حزب انتخاب شد. وی سالها
نماینده پارلمان کشور بود و از سال ۱۹۴۵ تا ۱۹۶۷
در دولت وحدت ملی لوگزامبورگ به عنوان وزیر
عضویت داشت. دومینیک اوربانی در سال ۱۹۷۶ دبیرکل
حزب و از آن پس، صدر حزب بود. در بیانیه کمیته
مرکزی حزب کمونیست لوگزامبورگ در سوگ
دومینیک اوربانی آمده است: "با نام دومینیک
اوربانی، والاترین ارزشهای حزب ما - پیوند با امر
بلطفه کارگر و تئوری انقلابی آن، دفاع از دموکراسی و
استقلال ملی و انترناسیونالیسم پرولتری - گره خورده
است."

ادامه درگیری امل و فلسطینیها

در روز جمعه ۲۴ اکتبر اردوگاه فلسطینی رسیدیه
واقع در حومه بندر صور (جنوب لبنان) شاهد
درگیری مسلحانه شبه نظامیان سازمان امل و مدافعین
فلسطینی اردوگاه بود. بدین ترتیب این درگیریها
وارد دومین روز خود شد. "امل" ادعا می کند
فلسطینیها با حمله به دفتر این سازمان در صور و قتل
دو تن از مردان مسلح امل، آغازگر درگیری شده اند.
این دومین درگیری امل و فلسطینیها در رسیدیه
ظرف یک ماه گذشته است. در آغاز اکتبر نیز میان
دو طرف زد و خوردهای سختی رخ داده بود.

اخبار کوتاه

* ارایش هونکر رهبر جمهوری دمکراتیک آلمان
یک دیدارش روزه از چین به عمل آورد. خبرنگار آریبا
استقبال مقامات چین از هونکر را "به گونه ای غیرعادی،
گرم" توصیف کردند. هونکر در پایان دیدار خود
اعلام کرد روابط حزب سوسیالیست متحد آلمان و
حزب کمونیست چین وارد مرحله کیفی جدیدی شده
است.

* همانگونه که در شماره پیش "اکثريت"
گزارش دادیم، حزب کمونیست یونان در انتخابات
شیرداریهای این کشور در آرای خود را به میزان
قابل توجهی افزایش داد. با انجام مرحله دوم این
انتخابات، نتایج قطعی آن اعلام شد. یونان از این
پس ۵۲ شیردار کمونیست خواهد داشت.
کمونیستها قبلا در ۴۵ شهر اکثریت داشتند.

* انتخابات به اصطلاح "مجلس موسان"
هائیتی با عدم استقبال مطلق مردم مواجه شد. حزب
کمونیست و سایر نیروهای ترقیخواه هائیتی این
انتخابات را به مثابه کوششی برای تحکیم حکومت
ژنرال نامفی تحریم کردند. همزمان با برگزاری
انتخابات، در پایتخت و چند شهر دیگر هائیتی
تظاهراتی علیه رژیم نامفی برپا گردید.

گارباجف، آمریکایی خواهد خود را تهرئه کند

موضع مغرب ایالات متحده به بی نتیجه ماندن
مذاکرات ریکیاویک انجامید.
دبیرکل حزب کمونیست شوروی افزود و اشتگتن
چنین وانمود می سازد که دو طرف به توافق پیرامون
خلع سلاح نزدیک می شوند. وی تاکید کرد پذیرش
نابودی سلاحهای هسته ای در شرایط تهدید جنگ از
فضا، حماقت است.

میخائیل گارباجف اعلام نمود کشورش پاسخ
سختی به اخراج ۵۵ دیپلمات شوروی از آمریکا خواهد
داد و آماده نیست چنین اقدام ناشایستی را بپذیرد.
بگذارد.

میخائیل گارباجف دبیر کل حزب کمونیست
اتحاد شوروی طی یک سخنرانی تلویزیونی در روز
چهارشنبه ۲۲ اکتبر گفت دولت آمریکا حقایق مربوط
به دیدار سران دو کشور در ریکیاویک را تحریف
می کند. گارباجف تاکید کرد پیشنهادهای
اتحاد شوروی در رابطه با خلع سلاح به قوت خود باقی
است. گارباجف شدیداً از اقدامات اخیر واشتگتن در
جهت اخراج دیپلماتهای شوروی از آمریکا و نیز
پافشاری ریگان بر طرح ماجراجویانه "جنگ
ستارگان" انتقاد کرد.

گارباجف اظهار داشت دولت آمریکایی خواهد
خود را تهرئه کند و این واقعیت را کتمان نماید که

اعتصاب گسترده در فرانسه

فرانسه با "کنفدراسیون عمومی کار"
(ث. ژ. ت.) بود. هائری کراسوکی رهبر این اتحادیه
و عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست فرانسه در
مصاحبه ای اظهار داشت اعتصاب و تظاهرات سه شنبه،
حاکمی از پیدایش جنبشی با گستره و ابعاد نوین
است. وی این اعتصاب را "جریانی از یک مبارزه
واقعی که می تواند بازگشت ناپذیر گردد" خواند.
کراسوکی گفت زحمتکاران فرانسه دیگر حاضر به تحمل
تعطیل کارخانه ها، رکود صنعتی، اخراج و کاهش
قدرت خرید نیستند. رهبر ث. ژ. ت. تاکید کرد برای
مبارزه در راه کار، آزادی، افزایش قدرت خرید
مردم و تأمین اجتماعی باید این حرکات ادامه یابد و
اقدامات جدیدی در مبارزه به کار بسته شود.
اعتصاب و تظاهرات گسترده ۲۱ اکتبر فرانسه،
پوچی خیالهای مفران بورژوازی را که مدعی
بودند جنبش طبقه کارگر در این کشور سیر نزولی را
طی می کند، نشان داد.

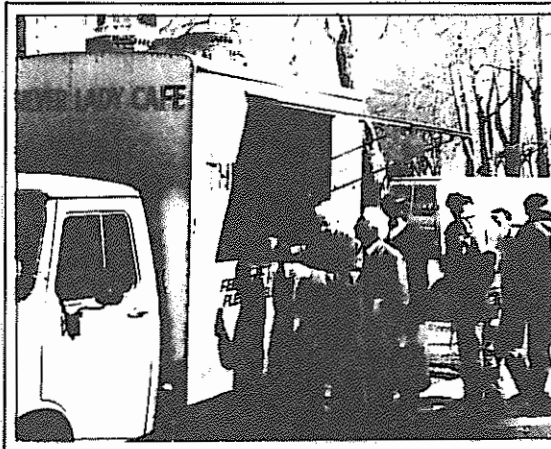
در روز سه شنبه ۲۱ اکتبر، فرانسه شاهد اعتصاب
سراسری و تظاهرات گسترده کارگران و زحمتکاران
این کشور در اعتراض به سیاستهای دست راستی دولت
ژاک شیراک بود. به دعوت اتحادیه های کارگری
فرانسه، میلیون ها تن در این روز دست از کار کشیدند
تا مخالفت خود را با سیاستهای ضد کارگری دولت به
نمایش بگذارند. راه آهن، سیستم مترو، مدارس،
کارخانه ها، نیروگاهها، ادارات پست و بسیاری از
دبیر موسسات فرانسه در این روز یا به کلی تعطیل
شدند و یا با حجم بسیار کمتر از معمول کار کردند. در
بسیاری از مناطق کشور قطارها از حرکت باز
ایستادند. بین ۸۰ تا ۹۰ درصد کادر آموزشی مدارس
اعتصاب کردند. شمار اعتصابیون تنها در پاریس بیش
از ۱۰۰ هزار تن برآورد گردید. شهرهای ماری،
بورگو، رن، نانت، لیون و پادوکاله نیز شاهد
اعتصاب گسترده بودند.

نقش تعیین کننده در اعتصاب سه شنبه گذشته

افزایش سرکوبگری صهیونیستها در مناطق اشغالی

در ناپس واقع در کرانه غربی رود اردن دو
دفتر اتحادیه سندیکایی عربی به مدت شش ماه بسته
شد.
اشغالگران این عمل را به بهانه "فعالیتها ضد
اسرائیلی" این اتحادیه به طرفداری از جبهه
دمکراتیک برای آزادی فلسطین انجام دادند.
محمود زیاده، دبیرکل اتحادیه به همراه ۱۹ تن دیگر
بازداشت شد.

اشغالگران اسرائیلی حضور نظامی خود را در
کرانه غربی رود اردن و نوار غزه افزایش داده دست
به یک سلسله اقدامات سرکوبگرانه جدید در مناطق
اشغالی زدند. پلیس و ارتش اسرائیل شهری در نوار
غزه را محاصره کردند، منازل اهالی عرب این شهر را
تفتیش نمودند و ۲۰۰ تن را ربودند. پلیس اسرائیل
در برابر اعتراض مردم به این عملیات تروریستی،
دست به شلیک گلوله و پرتاب گاز اشک آور زد.

یک پژوهش نوین در بریتانیا
حاکمی از آن است که بیش از ۱۶
میلیون تن، یعنی یک سوم اهالی این
کشور در زیر سطح فقر و یائزدگی به آن
زندگی می کنند. بعنوان سطح فقر،
درآمدی معادل ۲۰ پوند (۴۰ دلار) در
هفته تعیین شده است. شمار افراد فقیر
نسبت به ۱۹۷۹، ۴۲ درصد افزایش
یافته است. بریتانیا در حال حاضر
۲/۲ میلیون بیکار ثبت شده دارد.
عکس، صف غذای رایگان برای
مستمندان در مرکز لندن را نشان
می دهد.

«شرف» تیرباران شد

آرمان رهائی مردم از سلطه رژیم ننگین شاه به مبارزه روی آورد، با اعلام موجودیت سازمان مادر سال ۴۹ راه فدائیان خلق را برگزید، در همان سال دستگیر و در شکنجه گاه قزل قلعه به بند کشیده شد. شرف دوره زندان را با استواری طی کرد و مصمم تر از پیش راهی را که آغاز کرده بود، پی گرفت. رفیق شرف زمانی که دستگیر می شد عضو گروه منشعب از سازمان ما- بیروان بهانی ۱۶ آذر - بود. نشریه فدایی شماره ۲۹ نوشته است که شرف در زندان "هر رنجی را به جان می خورد. لب نمی کشاید و به تسلیم نمی اندیشد. تا آنکه قلب گرمش آماج گلوله های رژیم جمهوری اسلامی گشت."

رفیق محمدعلی شرف الدین زاده انقلابی بر سابقه ای که در میان مرزmann و زندانیان سیاسی رژیم شاه به "شرف" اشتباه داشت در تیرماه سال جاری بدست دژخیمان رژیم جمهوری اسلامی تیرباران گردید. وی که در مهر ماه سال ۶۲ دستگیر شده بود و حشانه ترین شکنجه ها را تحمل کرد و به جلادان خمینی تسلیم نشد و از آرمانهای مردمی و انقلابی خویش پاسداری کرد و به پیمانی که با خلق خویش بسته بود وفادار ماند.

رفیق شرف در سال ۱۳۲۲ متولد شد و در سالهای نوجوانی زادگاهش اهواز را به قصد تهران ترک کرد، در تهران کار و تحصیل را همزمان پیش برد، در پیوند با مردم قرار گرفت و با

زندانیان: تسلیم یا مقاومت؟

رهبری مجاهدین چه می خواهد؟

ابزار این کار استفاده می کنند، که نتوانسته اند پیوندگان راهی بمانند که زمانی با رهروان آن، همگام شده بودند. به این اشخاص، که تسلیم رژیم شده اند، وظیفه داده شده است باتوسل به فحاشی و هتاک و بلواآفرینی، چنان فضایی پدید آورند که اتفاقا و سولوا برای زندانیان سیاسی غیرقابل تحمل شود. این اشخاص هم چنین موظفند با بهانه کردن اختلافات ایدئولوژیک و سیاسی موجود در میان زندانیان، آتشی را که بی تجربه اند بفریبند، بهبود مناسبات میان زندانیان را دشوار سازند و روابطشان را تخریب کنند و چنان محیط مسمومی پدید آورند که زندانیان خواستارند. آنها البته بر زمینه ضعفها و نارسایی های موجود در جنبش، تاکتیکون دستاوردهایی هم داشته اند. اما در سالهای اخیر هر چه گذشت، زمینه حفظ تفرقه و خصومت ها هر چه بیشتر رنگ باخت و از کارآیی این بیهوداها و خودفروش و مرتد کاسته شد. همپای بروز دگرگونی هایی چند در نقش و موقعیت سازمانها در کل جنبش، در ترکیب زندانیان سیاسی تغییرات معینی رخ داد که در جهت افزایش عوشیاری زندانیان عمل کرده است. اکنون زندانیان آگاه به نحوی فزاینده درمی یابند که معنی و مفهوم

هزاران تن از پیاکترین فرزندان خلق، که در زندانهای رژیم خمینی به بند کشیده شده اند، در مقابل مهیب ترین دستگاه شکنجه و آزار، چنان پایمردانه از آرمانهای مردمی خویش، پاسداری می کنند، که دشمن را در برابر مقاومت شگرف خویش درمانده ساخته اند. روحیه مقاومت در تمام سالهای اخیر، در زندانیان کشور رو به ارتقا بوده است. در جهت ارتقای روحیه مقاومت و حفظ و تحکیم سن رژیم پیروانه زندانیان ایران، زندانیان پیشرو و آگاه، کوشش های ستایش انگیزی انجام داده اند. آنها برای مقابله با روحیه ترس و شکست در این با آن سلول و یا این جمع یا آن جمع از زندانیان - روحیه ای که سلطه آن خواست همیشگی جلادان خمینی بوده است - و برای خنثی کردن دسایسی که به منظور به تسلیم کشاندن زندانیان صورت گرفته و می گیرد، از جان خود مایه گذاشته اند. در این میان هزاران زندانی فدایی، نمونه های شوخمندی از پایداری - همانگونه که شایسته یک رهرو ثابت قدم راه طبقه کارگر است - بر جای نهاده اند. حماسه آفرینی اسلوره مقاومت، فدایی خلق رفیق رضی الدین تاهان عضو مشاور کمیته مرکزی سازمان ما، نمونه برجسته این پایمردی هاست. در مقابل با این روند، دشمن درمانده برای درهم شکستن روحیه رزمجویانه آتشی که در سیاهچالها از شرف خویش دفاع می کنند و پیوند خود را با خلق پاس می دارند، در تکمیل شکنجه جسمی، وسیعا شکنجه روانی را به کار گرفته و می گیرد. جلادان به این منظور از جمله از اشخاصی در حکم

جان انقلابیون در بند اندوئزی را نجات دهید!

۶ - سوچادی، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در فوریه ۱۹۷۰، نظامی ترقیخواه.

۷ - ساتان سویانتو، ۵۵ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در آوریل ۱۹۷۱، نظامی ترقیخواه.

۸ - بوئنگ کوس، ۵۹ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در ژوئیه ۱۹۷۱، نظامی ترقیخواه.

۹ - کی یادی وینگو شارجو، ۵۷ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در اکتبر ۱۹۶۸، نظامی ترقیخواه.

۱۰ - مارسودی، ۵۸ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در ژوئیه ۱۹۷۶، نظامی ترقیخواه.

۱۱ - نورویان، ۴۶ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در سال ۱۹۶۹، نظامی ترقیخواه.

۱۲ - لاسودی، ۶۱ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در آوریل ۱۹۶۸، نظامی ترقیخواه.

۱۳ - سوکارجو، ۵۹ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در مارس ۱۹۶۹، نظامی ترقیخواه.

رژیم خونریز و سفاک ژنرال سوارتو در اندوئزی در روزهای ۲۶ سپتامبر و ۲ اکتبر، ۹ تن از زندانیان سیاسی را در نزدیکی جاکارتا پایتخت این کشور اعدام کرد. روزنامه اومانیتته ارگان حزب کمونیست فرانسه ضمن اعلام این خبر می افزاید جان ۲۲ تن دیگر از انقلابیون در بند اندوئزی در معرض خطر مرگ قرار دارد.

رژیم آمریکایی سوارتو از هنگام روی کار آمدنش در سال ۱۹۶۵ تاکنون، سرکوب انقلابیون و به ویژه کمونیستهای اندوئزی را بلاوقفه ادامه داده است. و هنوز، با گذشت بیش از ۲۰ سال از اسارت زندانیان کمونیست، عطش جلادان سوارتو به خون آنان سیری نپذیرفته است. زندانیانی را که ۱۵ و حتی ۲۰ سال از بازداشتشان می گذرد، در نهایت ددمنشی به چوبه تیرباران می بندند. سال گذشته رژیم سوارتو رفیق محمد منیر نایب رئیس فدراسیون جهانی سندیکایی و عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست اندوئزی را به چوبه اعدام سپرد. وی نزدیک به ۲۰ سال از عمر خود را در سیاهچالهای سوارتو گذرانده بود.

انقلابیون اندوئزی خواهان کسرتش اقدامات بین المللی برای نجات جان کمونیستها و سایر مبارزان دربند شده اند. اسامی عده ای از زندانیان که در معرض خطر اعدام قرار دارند بدین شرح است:

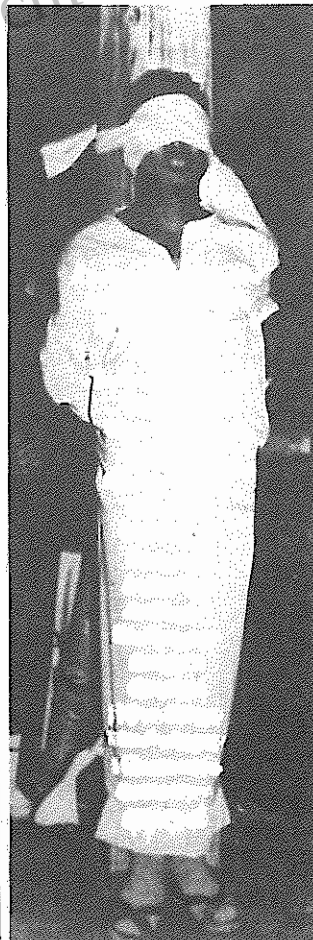
۱ - رسلان ویچایا ساسترا، ۷۰ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۸، محکوم شده در ژوئیه ۱۹۷۴، دبیر کل حزب کمونیست اندوئزی و دبیر کل پیشین اتحادیه سندیکایی این کشور.

۲ - اسکندر سوپکتی، ۶۵ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۸، محکوم شده در دسامبر ۱۹۷۲، عضو هیات سیاسی و دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست اندوئزی.

۳ - آکوب سوریمان، ۶۱ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۷۱، محکوم شده در اوت ۱۹۷۵، عضو کمیسیون نظامی حزب کمونیست اندوئزی.

۴ - سوکاتنو، ۵۵ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۸، محکوم شده در مارس ۱۹۷۱، دبیر اول سازمان جوانان.

۵ - آنا تاسیوس بوانک، ۴۶ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در فوریه ۱۹۷۰، نظامی ترقیخواه.

AKSARIYAT
NO. 130
MONDAY OCT 27, 86
Address: آدرس:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY